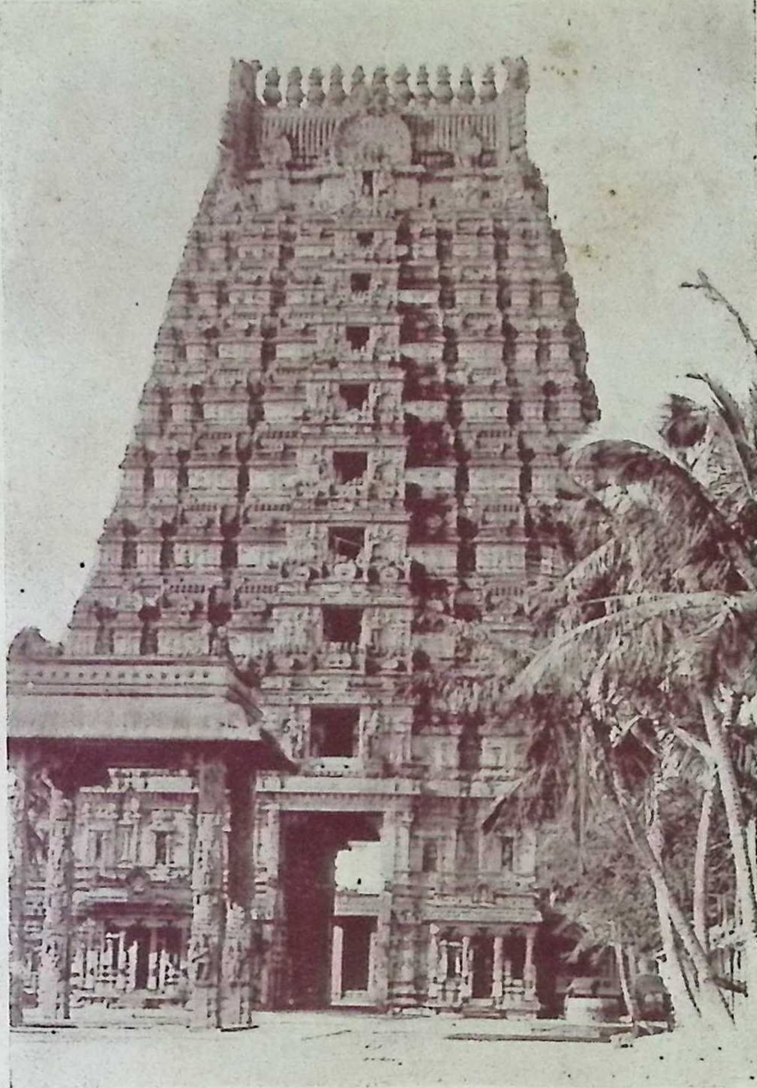
ஸ்ரீ:

காஞ்சிக் கோயில்கள்

(KANCHI TEMPLES)

271

ஆசிரியர் :

டாக்டர் **M. K.** ஸ்ரீநிவாஸன்

AUGUST 1956

RUPEE 1/-

Foreword

Who does not know Kancheepuram, the Banaras of the south, the great and famous city of Temples, with lofty Gopurams rising high in the sky and beckoning to the pilgrims from afar? It is a famous city, famous in the remote past and famous even to day. **Nagareshu Kanchi** (meaning among the cities Kanchi stands formost) is a saying attributed to the great masterpoet of India, Kalidasa. And in very recent times Prof. Geddes, the great Town-planning Expert has again talked very highly of this city, its lay out and its plan. With the exception possibly of one other spot in south India, it is difficult to mention another city teeming with temples and having festivals conducted within its area almost throughout the whole year. The beautiful and majestic Varadaraja Perumal adorns the eastern end of the city and the grand and sublime Ekambaranatha its western end. In the centre shines the ever radiant Kamakshi with the famous Sri Chakra installed in front of Her by the great Sankaracharya.

My good friend Dr. M. K. Srinivasan who is well known for his untiring zeal and enthusiasim in public matters calculated to promote the welfare of the common man, has provided a rich repast to the eyes and to the soul in the shape of this very attractive book. His neat and crisp pen-picture of the several temples that he has taken up for study herein, and the several beautiful plates, that pleasingly meet the eye as one turns over each page, make this book a very interesting and informing one. In the minds of those who have not yet paid a visit to this city it is sure to rouse a keen deisre to go there at once. To those who are already personally acquainted with it, this book servers as a very pleasant reminder of the beauties noticed and enjoyed by them before, pointing out at the same time severel new and pleasant features that might have escaped their attention.

A book like this needs no introduction or foreword. It is sure to find its way into every houehold. I am very glad and thankful, however, for having been afforded an opportunity of associating myself with a publication of this sort by being called upon by my good friend to furnish a foreword to it.

Madras
1-8-1956

D. Ramaswamy
Advocrte.

REVIEW

HINDU :—

KANCHI-K-KOYILGAL : By Dr. M. K. Srinivasan (The Author, No. 1, Tirukkachi-nambi Street, Kancheepuram. Re. 1/-)

This finely produced brochure on the famous temples of Kanchi was brought out on the occasion of the recent Sarvodaya Sammelan held near Kancheepuram. The author has written about the temples and the deities in felicitous Tamil and has brought out the sacredness and hoary antiquity of each shrine through quotations from the works of the Alwars and the Nayanmars. There are good pictures of the temples and the idols worshipped in them. Printed on art paper, the book is a valuable guide to all that is sacred in Kanchi.

MAIL:—

KANCHEEPURAM DESCRIBED.

An informative and inspiring book about Kancheepuram is "Kanchi Koyilgal" (Kanchi temples) by Dr. M. K. Srinivasan. It contains fine descriptions of the ancient temples and sculptures of this holy city of Hinduism and ancient Tamil capital, and is illustrated with photographs. Priced Re. 1/- It is published by the author, No. 1, Thirukkachinambiar Street, Kancheepuram.

SUNDAY STANDARD :—

KANCHI KOYILGAL : (Kanchi Temples) By Dr. M. K. Srinivasan, No. 1, Thirukkachinambi Street, Kancheepuram. Re. 1/-

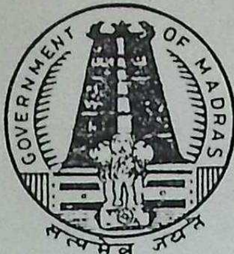
Dr. M. K. Srinivasan, a resident of Kanchi, has written a short readable booklet on Kanchi temples. His scholarship and literary style are evident on every page of the booklet, illustrated with photographs. The Chief Minister has written a foreword.

DINAMANI :—

காஞ்சிக் கோயில்கள் : (டாக்டர் எம். கே. ஸ்ரீனிவாஸன் எழுதியது. ரூ. 1/-)

ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்திலுள்ள 9 முக்கியமான ஆலயங்களை பற்றி சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திருக்கிறார். நல்ல "ஆர்ட்" காகிதத்தில் படங்களுடன் ஒவ்வொரு ஆலயத்தின் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேஷத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். முதல் மந்திரி சிறப்புரை வழங்கியிருக்கிறார். சரித்திரச் சான்றுகளையும், தேசிகர், திருமழிசையார் வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளையும் ஆங்காங்கு தல வரலாற்றுடன் சேர்த்திருப்பது பொருத்தமாகும்.

M. A. MANICKAVELU
MINISTER FOR REVENUE

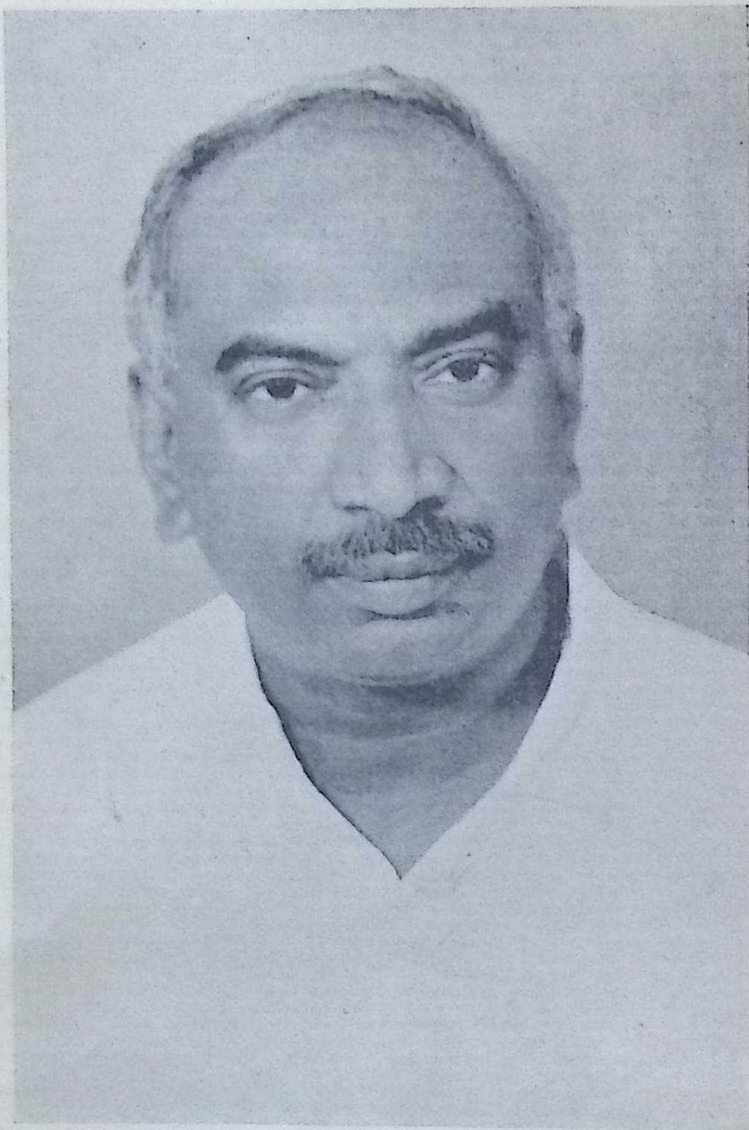
FORT ST. GEORGE
MADRAS

June 9, 1956

The Guide to Kanchi Temples published by Dr. M. K. Srinivasan is interesting and quite useful to the visitors. I understand he proposes to publish a more detailed Guide. I am sure he will make it quite attractive and it will be very useful to the visitors. I wish him every success in his endeavour.

M. A. Manickavelu

To
Dr. M. K. Srinivasan,
Editor, ''Kanchi Temples'',
Kancheepuram.

கனம் உயர்திரு. காமராஜ் அவர்கள்
(சென்னை முதல் அமைச்சர்)

கு. காமராஜ்,
CHIEF MINISTER OF MADRAS

FORT ST. GEORGE
MADRAS

23--5--56

அன்புமிக்க நண்பருக்கு,

சர்வோதய சம்மேளனத்தின்போது காஞ்சீபுரம் கோவில்களின் முக்யத்தைக் குறித்தும், கோவில்களின் கலை, சிற்பம், ஓவியம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் காஞ்சிமாநகர் சிறந்து விளங்குவது குறித்தும் தாங்கள் ஒரு விசேஷ இதழ் வெளியிட இருப்பதுகண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

இப்புத்தகம் சர்வோதய சம்மேளனத்திற்கு விஜயம் செய்யும் அனைவருக்கும் மிகவும் நல்ல முறையில் பயன் தரும் என்று எண்ணுகிறேன். இச்சிறந்த பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தங்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

தங்களன்புள்ள,

காமராஜ்

டாக்டர் எம். கே. ஸ்ரீநிவாசன்,
ஆசிரியர்,
காஞ்சிக் கோமில்கள்,
காஞ்சீபுரம்.

முன்னுரை

பேரன்புடையீர்!

நூலிற்கு ஒரு முன்னுரை எழுதுவது நூலாசிரியனது கடமை என்னும் கொள்கைபற்றி இந்நூலிற்கு முன்னுரை யெழுதப் புகுந்தேனே யல்லது யான் ஒரு புலவனுமல்லன், எழுத்தாளனுமல்லன். எனினும் காஞ்சியில் வாழ்ந்த எனது அருமைத் தந்தை ஸ்ரீ கோமாண்டூர் இளையவல்லி ராமானுஜ ஐயங்கார் அவர்கள் அடியேனைச் சிறு வயதிலேயே ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களில் பழக்கிவைத்து ஆசையூட்டியதே இப் புத்தகம் வெளியிடக் காரணமாயிற்று. இவ்வாசையின் வளர்ச்சியினால் காஞ்சியிலுள்ள எல்லாத் திருக்கோயில்களையும், அக்கோயில்களிலுள்ள மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முதலியவைகளைப் பற்றியும் நன்கு விளக்குவதுடன் கோயில், திருவுருவம் முதலியவைகளைப் படம் பிடித்து வெளியிட்டும், கோயில்களைப் பற்றிய புராண வரலாறுகளையும் எடுத்து விளக்கிப் பொதுமக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி உண்டாக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் சுதேசமித்திரன், தினமணி போன்ற செய்தித் தாள்களுக்கு எழுதியனுப்பினேன். அவை நல்ல முறையில் வெளிவந்ததாலும் ஆசைக்கு அளவில்லையாதலாலும் இவைகளைத் தொகுத்து ஒரு சிறந்த நூலாக்கி பக்திமான்களுடைய கைகளில் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எழுந்தது. நண்பர்களது ஒத்துழைப்பினால் காஞ்சியிலுள்ள ஒன்பது கோயில்களை மட்டும் காஞ்சிக் கோயில்கள் என்ற பெயரில் நல்ல ஆர்ட்ஸ் தாள்களில் கண்களைக் கவரும் சித்திரங்களுடன் அச்சிட்டு ஸ்ரீ அருளாளப் பெருமானின் வைசாக மகோத்ஸவ மத்தியில் நடைபெறும் உலகம் புகழும் சர்வோதயப் பெருவிழாவில் இந் நூலை வெளியிடத் துணிந்தேன். நூலாகச் செய்துகொள்ள அனுமதியளித்த சுதேசமித்திரன், தினமணி, Sunday Standard ஆசிரியர்களுக்கும், நூலை நல்ல முறையில் ஆக்க உடனிருந்து உதவிய தமிழாசிரியர் வித்வான் திரு. வி. திருஞானசம்பந்த முதலியார் அவர்கட்கும் குறுகிய காலத்தில் விரைவாகவும் அழகாகவும் அச்சிட்டளித்த கமர்ஷியல் அச்சகத்தார்க்கும் மேலும் இந்நூல் வெளிவர உடனிருந்து உற்சாகமூட்டிய எனது நண்பர்களுக்கும் இச் சிறு நூலிற்கு மகிழ்ச்சியுடன் மதிப்புரை வழங்கிய சென்னை மாகாண முதலமைச்சர் கனம் உயர்திரு காமராஜ நாடார் அவர்கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்நூல் நல்ல முறையில் வெளிவந்து கற்றோர் உள்ளத்தைக் கவருமாயின் ஏனைய கோயில்களையும் இம்முறையில் வெளியிடத் துணிவு உண்டாகும் என்பது என் நம்பிக்கை. இந்நூலைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் பிழை பொறுத்து இச் சிரிய தொண்டிற்குச் சிறப்பு அளிக்கும் அரிய கருத்துக்களைக் கூறின், ஆர்வமுடன் வரவேற்கிறேன்.

காஞ்சிபுரம்
24-5-56

இங்ஙனம்,
M. K. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஸ்ரீ வரதராஜர் கோயில்

(Sri Varadarajar Temple)

"மண்டலம் நிறைந்த திங்கள்
வதனமும் கமலக் கண்ணும்
குண்டலம் சுடரும் காதும்
குறுநகைப் பவள வாயும்
தண்டுழா யலங்கல் மார்பும்
தடக்கையோர் நான்குமாகக்
கண்டனன் மறையுங் காணுக்
கரியவ னுருவ மம்மா."

தென்னாட்டில் வேகவதி ஆற்றங் கரையினிலே காஞ்சிபுரம் என்னும் மூதூர் ஒன்று முன்னாளில் மாண்புற்று விளங்கிற்று. பல்லவ நாட்டின் தலை நகராய்த் திகழ்ந்த அம் மூதூர் மகேந்திர வர்மன் காலத்தில் கலை வளம் பெற்றுத் தலையெடுத்து நின்றதென்று பாரத நாட்டு வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

தமிழ் நாட்டில் தலை சிறந்து விளங்கிய அப் பெரும் பதியில், சமண, வைணவ, சைவ சமயத்தைப் பேணி வளர்த்த சான்றோர் பலர் வாழ்ந்தனர். அங்கிருந்த பல்கலைக் கழகத்தில் பன்மொழிப் புலவர் பலர் பணியாற்றினர். செந்தமிழ்க் கல்வி சிறந்தோங்கியது. "கல்வியிற் கரையிலாத காஞ்சிமாநகர்" என்ற அப்பர் தேவாரம் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

இத்தகைய சரித்திரப் புகழ்பெற்ற நகரம் இன்றும் சில துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. இந்நகரம் சென்னைக்குத் தென்மேற்கே நாற்பத்தைந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

ஸ்ரீ வரதர் (ஏகாந்த சேவை)

புண்ணிய ஸ்தலம்

"தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடும் கச்சித் திருவேகம்பன் செம்பொற் கோவில்" என்று ஸ்ரீமாணிக்கவாசகராலும், "நகரேஷு காஞ்சி" என்று மகா கவி காளிதாஸராலும், "முத்திதரும் நகரேழில் முக்கியமாம் கச்சி தன்னில்" என்று ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகராலும், "கவிகள் என்றுரைப்போர் தம்முட் காஞ்சியைப் புகழாரில்லை" என்று சிவஞான முனிவராலும் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட புண்ணிய ஸ்தலம் காஞ்சிபுரம்.

சமீப காலத்தில் இருந்த கீர்த்தி வாய்ந்த நகர அமைப்புப் பேராசிரியரான 'கேடிஸ்' காஞ்சியின் அமைப்பைப்பற்றி மிகவும் புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறார்.

இந்நகரில் ஆழ்வார்களால் மங்களாசாஸனம் பெற்ற ஸ்ரீ வைஷ்ணவ திருப்பதிகள் பதினெட்டு உள்ளன. இக் கட்டுரையானது மிகவும் முக்கியமானதும், கீர்த்தி வாய்ந்ததும், ஸ்ரீ பகவத் இராமானுஜருக்கு திருக்கச்சி நம்பிகள் மூலமாக ஆறு வார்த்தைகள் அருள் செய்த ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமானைப் பற்றியது.

(ஆறு வார்த்தைகள்: 1. பரத்வமே நாம். 2. பேதமே தர்சனம், 3. உபாயமும் ப்ரபத்தியே. 4. அந்திம ஸ்ம்ருதியும் வேண்டாம். 5. சரீரத்தின் முடிவிலே மோக்ஷம். 6. பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பது;)

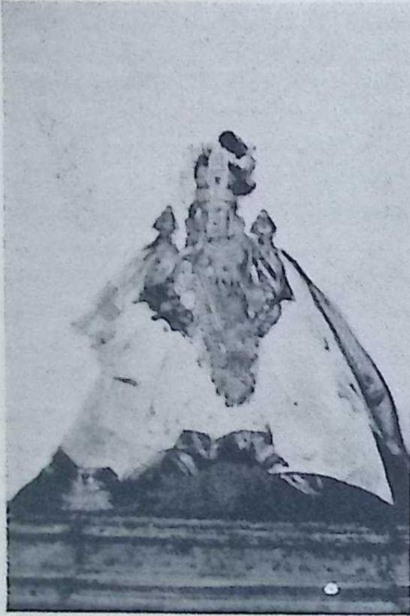
இக் கோவிலிற்குள் புராணப் பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தலங்கள் மூன்று இருக்கின்றன.

1. அத்திகிரி என்ற சிறு குன்றின் சிகரத்தி லுள்ள ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் சந்நிதி.

2. அக்குன்றின் கீழ் அமைந்த குகையிலுள்ள ஸ்ரீ யோகா நரசிம்மர் சந்நிதி.

3. ஸ்ரீ பெருந்தேவித் தாயார் சந்நிதி.

இக்கோவிலில் ஐந்து பிராகாரங்கள் இருக்கின் றன. கோவிலைச் சுற்றிக் கண்டவர் வியக்கத் தக்க பெரிய திரு மதில்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் உள் ளன. மேலண்டை சிறியதும், கீழண்டை பெரியது மான இரு கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. இக்கோவி லின் விஸ்தீரணம் சுமார் இருபத்து மூன்று ஏக்கர்.

ஸ்ரீ பெருந்தேவித் தயார்

நூற்றுக் கால் மண்டபம்

முதல் பிராகாரத்தில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த நூறு கால்கள் நாட்டப் பெற்ற ஒரு மண் டபம் இருக்கின்றது. இது பதினறுவது நூற்ருண் டின் விஜய நகரத்து அரசரால் கட்டப்பட்டது. ஒவ் வொரு தூணிலும் மனத்தைக் கவரும் சிற்ப வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மண்ட பத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட வளையல்கள், சங்கிலி போல வெகு அழகாகக் காட்சி அளிக்கின்றன.

இம் மண்டபத்தை யடுத்து ஆனந்த தீர்த்தம் என்னும் புஷ்கரணி இருக்கின்றது. இக் குளத் தின் நடுவே நீராழி மண்டபமும், ஸ்ரீ அத்திவரத ருக்கு ஒரு மண்டபமும் இருக்கின்றது. அம்மண்ட பத்தின் கீழ் அத்தி வரதர் சயனித்துக் கொண்டு இருக்கின்ருர். இவர் நீரின் அடியில் சயனித்துக் கொண்டிருப்பதால், இவரை நாம் தரிசிக்க முடி யாது. இவரை சுமார் நாற்பது வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீரிலிருந்து வெளியே மக்களின் தரிசனத்திற்காக எடுக்கின்ருர்கள்.

நந்தவனம்

இப்பிராகாரத்தில் அநேக ஆழ்வார் சந்நிதி களும் ஒரு நந்தவனமும் இருக்கின்றன. இந்த

ஸ்ரீ வரதர் (வெங்கடாத்திரி கொண்டையுடன்)

நந்தவனத்தில் மல்லிகை, ரோஜா, நஞ்சாவட்டை, பாரிஜாதம், சாமந்தி, மனேரஞ்சிதம் முதலிய புஷ்பச் செடிகளும், மா, பலா, தென்னை, கமுகு முதலிய பல விருட்சங்களும் நிரம்பப் பெற்றுள் ளன. இத்தோட்டத்தில்தான் இந்திய அரசாங்கத் தின் உணவு மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீ முன்ஷி, தென்னுட்டிலே வனமகோத்ஸவத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சமீப காலத்தில் வனமகோத்ஸவக் கமிட்டியாரால் இத் தோட்டம் நன்ருகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின் றது. இத் தோட்டத்தில் ஸ்ரீ பெருந்தேவித் தாயார்

பிரதி வெள்ளிக்கிழமையும் எழுந்தருளும் உற்சவம் நடக்கின்றது.

இக்கோவிலின் பின்புறமுள்ள பொற்ருமரையில் ஸ்ரீ பெருந்தேவித் தாயார் அவதரித்ததாகக் கூறுகின்ருர்கள். இத்தாயார் சந்நிதி ஒரு சிறு குன்றின்மேல் கிழக்கு நோக்கி உள்ளது.

அத்திகிரி மலேக்கு நுழைந்ததும் ஸ்ரீ குஹா நரசிம்மர் ஸந்நிதியுள்ளது. பெருமாள் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்; ஸ்ரீ ஹரித்ரா தேவியம்மையார் வீற்றிருந்த திருக்கோலம், மேற்கே திருமுக மண்டலம்; பிரம்மாவிற்கு பிரத்தியக்ஷம். இவரைப் பூதத்

ஸ்ரீ சக்கரத்தாழ்வார்

தாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்திருக்கின்ருர்கள்.

அத்திகிரி

இருபத்துநான்கு படிகள் ஏறி அத்திகிரியை அடைய வேண்டும். பெருமாள் நின்ற திருக்கோலம் மேற்கே திருமுக மண்டலம்.

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார். கலியன் பூதத்தாழ்வார், வேதாந்த தேசிகர், பேயாழ்வார், கூரத்தாழ்வார் ஆகிய இவர்கள் ஸ்ரீ வரதராஜரை மங்களாசாஸனம் செய்திருக்கின்ருர்கள்.

ஸ்ரீ வரதராஜருக்கு நித்தியஉத்ஸவம், மாச பஞ்ச பருவங்கள், வைகாசி மாதத்தில் பிரம்ம உத்ஸவம் முதலியவைகள் வெகு சிறப்பாக நடக்கின்றன. வைகாசி பௌர்ணமி யன்று ஸ்ரீ வரதராஜரின் கருடசேவை மிகவும் விசேஷமாக நடைபெறுகின்றது. பிரதி வருடமும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வந்து தரிசிக்கின்றனர்.

ஸ்தல புராணம்

அத்திகிரி மஹாத்மியம் சொல்லும் வரலாறு: பிரம்மாவிற்கு மனம் மாசு அடைந்ததால் உலக

திருத் தேர்

சிருஷ்டி நின்றுவிட்டது. அவர் கங்கைக் கரையில் தவம் செய்தார். ஆங்கு ஓர் அசரீரி தோன்றி (பிரம்மா தனது மனத்தைப் பரிசுத்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு ஓர் ஆயிரம் யாகம் செய்யவேண்டுமென்றும் அது அவருடைய ஆயுட் காலத்தில் செய்து முடிக்கமாட்டாதாகையினுல் காஞ்சிக்குச் சென்று யாகம் செய்யும்படியும்' சொல்லிற்று. காஞ்சிபுரம் என்னும் ஸத்தியவிரத க்ஷேத்திரத்தில், ஒரு யாகம் செய்தால் ஆயிரம் யாகம் செய்த பலன் கிடைக்குமென்று கூறியது.

பிரம்மாவின் யாகம்

உடனே பிரம்மா காஞ்சிக்குச் சென்று யாகம் செய்தார். அப்பொழுது பிரம்மாவினுடைய பத்தினி ஸரஸ்வதி தன் கணவன்பால் உள்ள மனத்தாங்கலால் வேகவதி என்ற ஆறாக வேகமாகப் பிரவேசித்து யாகத்தை அழிக்க முற்பட்டாள். பிரம்மாவினுடைய வேண்டுகோட்கு இணங்கி மஹா விஷ்ணு யதோத்தகாரியாக வந்து நிர்வாணமாகக் குறுக்கே சயனித்துக்கொண்டார் அப்பொழுது பிரம்மாவினுடைய யாகம் பூர்த்தியாகி ஆயிரம் சூரியப் பிரகாசத்துடன் ஸ்ரீ வரதராஜர் யாக குண்டத்திலிருந்து தோன்றினார். பிரம்மாவினுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி மஹாவிஷ்ணு அங்கேயே தங்கி ஆஸ்திகர்களை இரட்சிக்கின்றார் என்பது பெரியோர்களின் நம்பிக்கை.

கிளைவின் காணிக்கை

கிருத யுகத்தில் பிரம்மாவுக்கும், திரேதா யுகத்தில் கஜேந்திரனுக்கும், துவாபரயுகத்தில் பிரகஸ்பதிக்கும், கலியுகத்தில் ஆதிசேஷனுக்கும் பிரத்தியட்சம் என்பது ஐதிகம். இக்கோவிலில் மிகப் பழமையானதும், விலையுயர்ததுமான அநேக ஆபரணங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தை நிலைநாட்டிய கிளைவ் பிரபு "மகரகண்டி" என்னும் நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பெற்ற விலையுயர்ந்த ஓர் ஆபரணத்தை ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாளுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தது வியக்கத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் தண்டல் நாயகனாக (கலெக்டர்) இருந்த 'ப்ளேஸ்' என்னும் ஆங்கிலேயர் விலையுயர்ந்த அணிகளை இப்பெருமாளுக்குக் கொடுத்தது போற்றத் தக்கது. இக்கோவிலிலுள்ள அணிகளின் மதிப்பு சுமார் ஒன்பது இலட்ச ரூபாய்.

"வாழி யருளாளர் வாழியணி யத்திகிரி
வாழி யெதிராசன் வாசகத்தோர்—வாழி
சரணு கதியெனுஞ் சார்வுடன் மற்றொன்றை
அரணாகக் கொள்ளார்தா ரன்பு."

இத் திருக்கோயில்:—புகைவண்டி நிலயத்திலிருந்து தென் கிழக்கில் 2 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

காஞ்சியிலுள்ள சிறந்த வேலைப்பாடுள்ள கல்வெட்டுகளில் ஒன்று.

திருத்தண்கா

(Tiruthanga)

காஞ்சிபுரியின் பல பிரிவுகளில் தண்கா அல்லது திருத்தண்கா என்னும் பிரிவு முக்கியமானதாகும். தண்காவைச் சார்ந்த இடமே தூப்புல் என்பதாகும். தண்-குளிர்ச்சி (பொருந்திய); கா-சோலை என்பர். இவ்விடத்தைப்பற்றி வைணவ சமயத்தில் தோன்றிய ஆழ்வார்களில் முதன்மையாகக் கருதப்பட்டுப் போற்றப்படும் நம்மாழ்வாரும், ஆழ்வார்களில் கடைக்குட்டியாகத் தோன்றிய திருமங்கை மன்னனும், தாங்கள் பாடிய பாடல்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளது நினைக்கத் தக்கது.

திருத்தண்கா என்னுமிடத்திலே திருமால் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறான். அவனை விளக்கொளி எம்பெருமான் என்று அழைக்கின்றனர்.

முன்னொரு காலத்தில் இக்காஞ்சிமா நகரின் கண் வந்து பெரியதொரு வேள்வியைப் பிரமன் செய்ய நேர்ந்ததாம். அவன் செய்த வேள்விக்கு அவனுடைய மனையாளே இடையூறாக இருக்க நேர்ந்தது. ஒரு சமயம், கலைவாணியானவள் தன் புருடனைப் பார்த்து, 'இலட்சுமி' உயர்ந்தவளா, நான் உயர்ந்தவளா?' எனக் கேட்டாள். திருமாலின் உந்தியில் தோன்றியவர் நான்முகன். அதனால் இலக்குமியோ தாயாயிற்று. அவள் குறைந்தவள் என்று அவர் எவ்வாறு இயம்புவார்? இலக்குமியே உயர்ந்தவள் என்றார். கலைமகள் கோபம் கொண்டாள். புருடனைப் பிரிந்து சென்றாள். அவ்வாறிருக்கும் சமயமே, நான்முகன் யாகம் செய்ய நேர்ந்த காலம். வேள்விக்கு வந்து, தனக்கு உதவி செய்யும்படி சரஸ்வதியை அழைத்தார். அவள் வர மறுத்துவிட்டாள். அவள் இன்றியே வேள்வியைப் பிரம்மா தொடங்கினார். இதையறிந்த சரஸ்வதி, அதைக் கெடுக்கப் பல வழிகளில் முயன்றாள். நகரை இருளடர்ந்த காடாக்கினாள். யாகத்திற்கு எஞ்ஞான்றும் வைரிகளாக உள்ளோர் பலரைக் கொண்டு கெடுக்கலானாள். இன்னும் பல இன்னல்களைச் செய்து, வேள்வி செய்ய முடியாதபடி செய்து அயனை அவக்கழிக்கப் பார்த்தாள்.

பிரமன், திருமாலிடம் பேரன்பு பூண்டவர். எண்ணுதற்கு அரிய பெரும் வேள்விகள் புரிந்தவர். யாதொரு பயனையும் கோராது, திருமாலை வேள்வியின் வாயிலாகக்கண்டு இன்புறவேணும் என்கிற அவாக் கொண்டவர். தான் செய்யும் வேள்விக்குச் சாதனமும் அவனே (திருமாலே), வெள்வியினால் ஏற்படும் நற்பயனும் அவனே (திருமாலே) என்ற மன உறுதி கொண்டவர். அவ்வெண்ணத்தை எந்நாட்டாரும் அறிய, திருமால், பிரமன் செய்த வேள்விக்குத் துணை புரிந்து, கலைமகளால் நேரிட்ட இன்னல்களையும் ஆங்காங்குத் தோன்றி அவைகளைத் தொலைத்து, முடிவில் வேள்வியில் தோன்றிப் பேரருள் புரிந்து, பேரருளாளன் (வரதன்) எனப் பெயர் பெற்று அத்திகிரியின் மேல், குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குப்போல விளங்கினார்.

பிரமனுக்கு இன்னல்கள் நேரிட்ட காலத்தில் முதலாவதாகத் திருமாலே தோன்றி உதவி செய்த தோற்றத்தையே விளக்கொளிப் பெருமாள் என்கிறார்கள். இருள் அடைப்பு உண்டான காலத்து, திருமால் தோன்றி இருட்டைப் போக்கினார். வேள்வி அதனால் சரிவர நடக்க வழியாயிற்று. சரஸ்வதியினால் செய்யப்பட்ட கெடுதிகளால் மனம் குழம்பி, என்ன செய்வது என்று அறியாது, ஞானம் நீங்கி அஞ்ஞானத்தாலே மூடிக்கிடந்த அக இருளை, விளக்கொளி சாதாரண இருட்டைப் போக்குவது போல, பிரமனுக்குப் போக்குவிக்க வந்த பெருமானார் திருமால்.

இங்கே திருமால் (மூலவர்) திருமகள், மண்மகள் இருவரோடும் திகழக் காணலாம். பரமன் மேற்கே பார்த்தவண்ணம் நின்று காட்சியளிக்கிறார்.

இக்கோவிலில் ஆண்டாளுக்கும், தாயாருக்கும் இரு சந்நிதிகள் தனித் தனியே உண்டு. தாயாரின்

திருநாமம் மரகதவல்லி என்பதாகும். இங்கே உள்ள பெருமானையும் தாயாரையும் ஆழ்வார் சேர்த்தே பாடியிருப்பது மிகவும் விசேடமாகும்.

தண்கா என்பதைத்தான் மாறன் 'அம்பூந்தேனி ளஞ்சோலை' என்றுர்.

திருமங்கை ஆழ்வார் இயற்றிய பிரபந்தங்களில் திருநெடுந்தாண்டகம் என்பது ஒன்று. அதில் முதல் பாட்டு விளக்கொளிப் பெருமானைப் பற்றிய தாகும்.

" மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானுய்

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர்

பின்னுருவாய் முன்னுருவில் பிணி மூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாயிறப்பதற்கே யெண்ணுது, எண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவில் பூதமைந்தாய்
புனலுருவாயனலுருவில் திகழும்சோதி
தன்னுருவாய் என்னுருவில் நின்ற வெந்தை
தளிர்புரையும் திருவடி யென்தலைமேலவே."

இத்துடன் இப்பிரபந்தத்தின் நடுவிலும் மற்று மோர் பாசுரத்தாலும் இப்பரமனைப்பற்றிக் கூறு கிறுர்:

" முளைக்கதிரைக் குறுங்குடியுள் முகிலைமூவா
மூவுலகுங் கடந்தப்பால் முதலாய்நின்ற
அளப்பரிய வாரமுதை யரங்கமேய
வந்தணனை யந்தணர்தம் சிந்தையானை
விளக்கொளியை மரகதத்தை திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக்கேட்டு
வளர்த்ததனுல் பயன்பெற்றேன் வருகவென்று
மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினுளே."

இங்கே திருவையும் திருமாலையும் சேர்த்துப் பேசப்படும் ஒரு பெயராலே பரமன் அழைக்கப் படுகிருர். வான்மீகிமுனிவர் இராமபிரானைச்சூரிய ஞகவும் சீதையை ஒளியாகவும் வடமொழிப் பாடலினுல் கூறியிருக்கிருர். இந்தப் பெருமானை செவிக்கு இனிய செஞ்சொல்லான தமிழ் மொழி யாலே ஆழ்வார், விளக்கொளி என்று நாமம் சூட்டுகிருர். விளக்கு திருமாலாவர். அதன் ஒளி திரு ஆவாள். அதை இன்னும் சற்று விவரிக்கவோ என்னவோ முதற் பாசுரத்தில் விளக்கொளி என்று சொன்னதோடு நில்லாது, பின்னுல் சொல்லிய பாசுரத்தில் 'விளக்கொளியை மரக தத்தைத் திருத்தண்காவில்' என்று தாயாரையும் சேர்த்துப் பாடியிருக்கிருர். மக்களுக்கு நல் வழி யில் நடக்க விளக்கின் ஒளி வேண்டும். விளக் கொளியால் நற்பயனைத்தும் பெறலாம் என்பது புலனுகிறது.

திருமாலும், திருமகளும் திகழ்ந்துறையுமிடம் திருத்தண்கா. திருத்தண்காவின் கிழ் உள்ள இடம் எல்லாம் புல் அடர்ந்த இடம்- அதுவே தூப்புல். பரிசுத்தமான தருப்பைகள் உள்ள இடம் அந்தணர் வேள்விக்கு வேண்டிய முக்கியமான ஒரு பொருளாகும், அங்கே வாழ்ந்தவர் வேள்வி செய்த மரபினர்.

அம்மரபிலே தோன்றினுர் ஒரு புனிதர். அவ ருக்குத் தாய்தந்தையர் சூட்டிய திருநாமம் வேங் கடநாதன். இம் மா புருடன் புரட்டாசித் திரு வோண நன்னாளிலே உலகோரை உய்விக்கத் தோன்றிய உத்தமர். இருபது வயதிற்குள் செந் தமிழும், வடகலையும் திகழ்ந்த நாவலராயினர். தென்னுர்க்காடு ஜில்லாவில் கடலூருக்கு அரு காமையில் கடில நதிக்கரையில் உள்ள திருவயிந் திரபுரத்தில் ஒரு சிறு குன்றின்மீது சிலகாலம் தங்கியிருந்து தவம்புரிந்து பரிமுகன் அருள் பெற் ருர். வேத வேதாந்தங்களைத் தன் அம்மானை (மாமா) கிடாம்பி அப்புள்ளாரிடம் நன்கு கற்றவர். கற்றதனுலாய பயனுக்கு எற்ப தம் வாழ்நாளில் நடைமுறையில் அனுட்டானத்தில் கொண்டு வந்

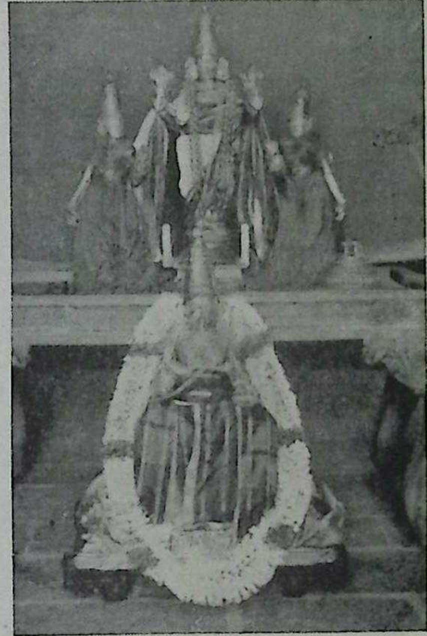
தார். தாம் கற்றதோடு நில்லாது உலகிலுள்ளோர் உய்யப் பலரையும் செயல்முறையில் நன்குகத் திருத்திப்பணி கொண்டவர். வைணவ சமய நெறிகளை நாடும், நகரமும் நன்கறியச் செய்த புகழ், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வந்த வள்ளலான நம் இராமாநுஜ முனிக்கே உரித்தாம். ஆனால், அவருடைய காலத்துக்குப்பின், வைணவக் கொள்கைகளைக் கட்டிக்காத்த பெருமை தூப்புலில் தோன்றிய வேங்கடநாதனுக்கேயாம். இவர் எழுதிய வடமொழி நூல்கள் பல. நல்வழி திருப்பும் தோத்திரங்கள் வேதாந்த விழுப் பொருளைக் காட்டும் நூல்கள் முன்னோர் செய்த நூல்களின் விரிவுரைகள், மறைபொருளாய் வைக்க வேண்டிய மந்திரங்கள், நாடக வாயிலாக வெளியிட்ட கருத்துக்கள் முதலியவை அவரால் இயற்றப் பட்டவைகளாகும்.

தமிழ்த் துறையிலும் இலக்கண முறையிலேயும் பேசும் குறள், வெண்பா, எழுசீர், எண்சீர், கோவை, பந்து, சுழல், ஏசல், அம்மானை முதலான பல முறைகளிலேயும் இவருடைய தமிழ்ப் பாக்களைக் காணலாம். தமிழில் சுவை அறியாதவர்களுக்காகவே, வட மொழியில் இவர் பல நூல்களை இயற்ற வேண்டி வந்ததோ என்றே நாம் நினைக்க இடமுண்டாகும். இவ்வாசிரியர் ஆழ்வார்களிடமும், அவர்கள் மூலமாக வந்த தமிழ் மறை மதத்தின் சீர்மையையும் அவ்வாசிரியர்களையும் பற்றிப் பேசுவதைக் கண்டால், தமிழ் மறையையே அவர் மனம் நாடியிருந்தது என்பது நன்கு புலனாகும். 'செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதி, தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே' என்கிறார் ஓர் இடத்தில். வேதத்திலேயிருந்து தெளிவு பெற முடியாத பொருள்கள் எல்லாம் ஆழ்வார்க்ள் பரமனுக்குச் சூட்டிய சொன்மாலைகளாலே தெளியலாம் என்பதே வேதாந்த வாசிரியரின் திருவுள்ளக் கருத்தாம்.

'தந்தையென நின்றதனி திருமால்தாளில்
தலைவைத்தோம் சடகோப னருளி னாலே'—

என்றார்.

தாம் சடகோபனைப் பற்றிப் பேசியதோடு நில்லாது மாறன் அடிபணிந்து உய்ந்தவர் மதுர கவிகள். வைணவர்கள் போற்றிப் புகழும் நம்மாழ்வாரை யோக முறையாலே நாத முனிகள் கண்டாரில்லை. நம்மாழ்வாரைப் பற்றி மதுர கவிகளால் செய்யப்பட்ட பதினொரு தமிழ்ப் பாடல்களை (மதுர கவிகளாய் இருந்தமையால்; மதுர கவிகள் எனப் பெயர் பெற்றார்) பன்னீராயிரம் தடவை மனனம் செய்து ஆழ்வாரைக் கண்டார் எனப் பெரியவர்கள் பகருவார்கள். மாண்புமிக்க நாத முனிகள், 'தூப்புலில் தோன்றிய தூய்மையாளரும் தமிழ் மறை தந்த வள்ளல்' 'நாளும் தொழுதெழுவோம் நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே' என்கிறார். 'பாவளரும் தமிழ் பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்று கூறியிருப்பதனாலே தமிழின் சிறப்பு இவர் திருவாக்கி

ஸ்ரீ விளக்கொளிப் பெருமாளும்
ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரும்

லிருந்து எவ்வாறு வெளியாகியுள்ளது என்பதை நன்கு அறியலாம். 'சந்தமிகு தமிழ் மறையோன் வேதாந்த குரு மொழிந்த பிரபந்தசாரம்' என்று பிரபந்தங்களின் சாரத்தைத் தாம் தரும் நூலின் முடிவிலே தன்னைத் தமிழ் மறையோன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்:

'ஓதியுணர்ந்தவர்பால் அடிக்கடியுங் கேட்டு அயர்வு தீர்மினீரே' என்று பரோபதேசமாகப் பேசிய பேச்சின் அழகைப் பாருங்கள். இவர் தமிழில் செய்த பாசுரங்கள் அனைத்தும் சேர்த்து வெளிவந்திருப்பதுதான் தேசிகப் பிரபந்தம்

எனப்படும். (தேசிகர் காலம்: கி. பி. 1268-1370) இப்பெரியவரை தேசிகன், தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன்; கவிதார்க்கிக சிங்கம், ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்தரர் முதலான இன்னும் பல திரு நாமங்களாலும் கொண்டாடுகிருர்கள்.

எளிய வாழ்வையே விரும்பினவர் இப் பெரு மான். மனத்தாலும் பொருளைப் போற்ருதவர். உஞ்ச விருத்தியை மிகத் தூய்மையான முறையில் நடத்திய உத்தமர், அரிசியுடன் இரத்தினங்களை யும் கலந்து இட்டனர், சில பெண் திலகங்கள். இரத்தினங்களை நீக்கி அரிசியை மாத்திரம் எம் பெருமானின் திருவமுதுக்கு உபயோகித்தன ராம்! அயிந்தைமா நகரில் கிணறு கட்டியுள்ளார்! பாதரட்சையும் தைத்துக் காண்பித்தாராம்! ஒரு சமயம், சில பொருமைக்காரர்கள், பாதரட்சைகள் பலவற்றைக் கோத்துத் தோரணமாக இவர் விட்டின் முன்புறம் கட்டித் தொங்கவிட்டனர். இவரோ அதைப் பெருமையாகப் பாவித்து, 'எமக்குப் பெரியோர் பாதுகைகளே நல் வழி காட்டிகள்' என்று போற்றினராம்!

பண்டொரு சமயம் ஸ்ரீ வரதன் பெரிய காஞ்சிக்குப் பிரம்மோற்சவ காலத்தில் எழுந்தரு ளியபோது ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களை அங்கு விதிகளில் பாடக் கூடாது என்று சில விரோதிகள் வாதிட்டனராம். நம் தேசிகன் அவர் களை நல்வழிப்படுத்தித் திவ்யப் பிரபந்த கோஷ்டி நன்கு நடைபெற உதவி புரிந்ததாகப் பெரியோர் கூறுவர்.

இத்திருக்கோயில்:—விளக்கொளிப் பெருமாள் கோயில் தெருவின் மேலக் கோடியில் வடபக்கம் உள்ளது

ஸ்ரீ சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்

(Sri Chonnavannam Saitha Perumal)

“விண்ணோரின் வேலையா? அல்லது மண்ணோரின் வேலையா? பல்லவ மன்னனின் பணியாட்கள்தான் இக்கலைச் சின்னங்களை எழுப்பினுர்களா? அல்லது பரமசிவனின் பூதகணங்களேஇக் கூடங்களை எழுப்பிவிட்டனவா?” என்றெல்லாம் கூறி மூக்கின்மேல் விரலை வைத்து வியப்படைகின்றனர் யாத்ரீகர்கள், காஞ்சிக் கூடங்களைப் பார்த்து!

கல் தச்சர்களின் கை வேலையைப் பெற்ற இக் காஞ்சி, சென்னைமா நகரத்திற்குச் சுமார் நாற்பத்தைந்து மைல் தொலைவில் தென்மேற்கில், பிரகாசிக்கும் மணிப்பெட்டியென அமைந்துள்ளது. இம்மூதூரைப் பற்றி கி. மு. 2-ம் நூற்றுண்டில் பதஞ்சலி முனிவர் இயற்றிய மகா பாஷ்யத்தில் காணப்படுகிறது. ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் சிழ்த்தலைச் சாத்தனுர் என்பவர் இயற்றிய மணிமேகலை என்ற நூலிலிருந்தும் உருத்திரங்கண்ணனுர் என்னும் புலவர் இயற்றிய பெரும்பாணுற்றுப் படையிலிருந்தும் நாம் காஞ்சியின் மேன்மையை அறியலாம்.

ஸ்ரீ யதோத்தகாரிப் பெருமாள்

ஆழ்வார்களால் மங்களா சாசனம் செய்யப்பெற்ற 18திருப்பதிகள், வைஷ்ணவத் திருப்பதிகள் உள்ளன இங்கு. இத்திருப்பதிகளில் யதோத்தகாரிப் பெருமாள் கோவில் புராதனமானதும், போற்றப்படுவதுமான ஓர் அழகிய கோவில். இஃது சுமார் 7-ம் நூற்றுண்டிற்கு முன் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென வரலாற்று நூல் கூறுகிறது. ஆலயத்தைச் செப்பனிட்டு மணியெனப் பாதுகாத்து வருகிறுர்கள் இன்றும்.

கோயிலின் உத்பத்தி

இந்நகரில் எக்கோவிலுக்கும் ஒவ்வோர் புராண வரலாறு உண்டு. அவ்வரலாறுகள் எவ்வளவு தூரம் உண்மையென்பதை ஆராய்வதைவிட, அவ்வரலாறுதான் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதே சிந்தனையாளர்களின் இயல்பு.

பிரம்ம தேவனின் மனம் மாசு படிந்தது ஒரு சமயம். மாசு படிந்ததினுல் மண் படைப்பு மங்கியது. உணர்ந்து கொண்டார் பிரம்ம தேவன். உள் அழுக்கு அழிய, கங்கைக் கரையோரம் கடுந்தவம் செய்தார். திடீரென ஒரு நாள் அவர் காதில் ஏதோ சில ஒலிகள் எழுந்தன. கூர்ந்து கேட்டார். மாசு ஒழிய, உள்ளம் தூய்மை யடைய, ஓர் ஆயிரம் வேள்விகள் புரியவேண்டும். அப்பொழுதே தொலைந்தது உன் மாசு, ஆனுல் ஆயிரம் யாகங்கள் உன்னுல் உன்னுடைய ஆயுட்காலத்திற்குள் செய்து முடிக்க முடியாது. ஆகையால் காஞ்சிக்குச் செல். அச்சத்திய விரத க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு வேள்வி செய்தால் ஓர் ஆயிரம் வேள்வி புரிந்ததற்கு ஒப்பாகும் என அவ்வொலி-அசரிரி-கூறிற்று. தெரிந்து கொண்டார் பிரம்மா.

பிரம்மாவின் வேள்வி

காஞ்சிமா நகரில் வேள்விக் குண்டத்திலிருந்து விண்ணுடன் விளையாடுவதுபோல் அக்னிச் சுவாலை எரிந்துகொண்டிருந்தது. பிரம்மா மற்ற முனிவர்களுடன் வேள்வியை இனிதே நடத்திக் கொண்டிருந்தார். பிரம்மாவினுடைய மனைவி

502

சரஸ்வதிக்கு ஒரே கோபம். கணவனின் பொல்லாமையும், அதையொழிக்க வேள்வியும் செய்து கொண்டிருப்பதையும் கேள்விப்பட்ட வெள்ளைக் கமலத்தரசி வெறுப்படைந்து வேகவதி என்ற பெரிய ஆறுய்ப் பரிணமித்து யாகத்தை அழிக்க முற்பட்டாள். பிரம்மா தவித்தார். ஆண்டவனை வேண்டினர். மகாவிஷ்ணு யதோத்தகாரியாக வந்து நிர்வாணமாக வேகவதிக்குக் குறுக்கே சயனித்துக்கொண்டார். வேகவதி வெட்கமடைந்து விட்டாள். (இக்கூற்றை இக்கோயிலில் இன்றும் பார்க்கலாம்.)

பிரம்மாவின் யாகம் பூர்த்தி பெற்றது. குண்டத்திலிருந்து பல்லாயிரம் சூரியர் ஒளியொப்ப வரதராஜர் தோன்றினர். (யதோத்தகாரி தோன்றிய ஏழாம் நாள்தான் வரதராஜர் தோன்றினர். யதோத்தகாரியின் திரு நட்சத்திரம் சித்திரை மாதத்தில் புனர்வசு. தேவப்பெருமாளுக்குத் திரு நட்சத்திரம் அஸ்தம்) ஆகையினல் பக்த கோடிகள் ஸ்ரீ யதோத்தகாரியை உபாயமாகவும் ஸ்ரீ தேவ ராஜப்பெருமானை உபேயமாகவும் கருதிப் பூசிக்கிருர்கள்.

ஆழ்வார்களில் பக்தி மார்க்கத்தையும், விசிஷ்டாத்து வைதத்தையும் ஸ்ரீ இராமானுஜருக்கு முன்பே (கி. பி 1017 1137) ஜனங்களுக்குப் போதித்த ஸ்ரீ பொய்கை யாழ்வார் காஞ்சிக்கு அருகே அவதரித்தவர். அவர் இப்பெருமானைப் பற்றி அநேக பாசுரங்கள் பாடியிருக்கிருர்.

இப்பெருமானைப்பற்றி ஆழ்வார்களில் தலையாய நம்மாழ்வார் பல பாசுரங்கள் பாடியிருக்கிருர். வேதாந்ததேசிகருடைய உறவினரும் குருவுமாகிய ஸ்ரீ இராமானுஜப் பிள்ளான் என்பவர் இக்கோயிலை யடுத்த முதல் வீட்டில் குடியிருந்தார் என்றும், அவ்வேதாந்த தேசிகர் அவரிடமிருந்து அக்கிரகத்தில் காலட்சேபம் செய்தார் என்றும் கூறுகிருர்கள். ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் இக்கோவிலில்தான் தம்முடைய பாஷ்யத்தைச் சுமார் ஒரு வருட காலம் பிரசங்கம் செய்தார்.

பெயர் வந்த காரணம்

யதோத்தகாரி என்னும் சொல்லிற்குச் சொன்ன படி செய்பவர் என்பது பொருள், இப்பெருமானை 'சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்' என்றும் கூறுவர்.

திருமழிசை ஆழ்வார் ஸ்ரீ யதோத்தகாரிக்குக் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது கணிகண்ணன் என்னும் ஒரு சிறந்த பக்தன்—கவிஞன்—அவருக்கு உதவியாக இருந்தான். இந்நாட்டு அரசர் சபையில் பல ஆண்டுகளாய்ச் சிறு வயதிலிருந்து அடியாளாய் இருந்த ஒரு கிழமாது, கணிகண்ணனிடம் மிகுந்த பக்தியுடன் இருந்தாள். இரக்கங்கொண்ட கணிகண்ணன் அவளுடைய முதுமையைக் களையும் பொருட்டு ஸ்ரீ யதோத்த காரியினிடம் சில பாசுரங்கள் பாடி, அவளுக்கு இளமை அளிக்குமாறு வேண்டினர். உத்தம பக்தனின் வேண்டுகோட்கு இணங்கி அக்கிழ மாதை இளமங்கையாக மாற்றினர்.

வேந்தன் செய்தியை அறிந்தான்; வியப்புற்றுன். தன் முதுமையை நினைத்தான், வருத்தமுற்றுன் கூப்பிட்டான் கவிஞன் கணிகண்ணனை. உன் உதவி தேவை. முதுமையை ஒழி இளமையை அழை என்றுன். மன்னனின் மமகாரச் சொல் மதி படைத்த கவிஞனிடம் நிறைவேறவில்லை. கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் இளமையளிக்க ஆண்டவன் அவ்வளவு எளிதில் ஒப்புவானே வேந்தா! அவன் பாதத்தைப் பூசிப்பவருக்கும் இளமை பாக்கியம் கிட்டுவது அரிதாயிற்றே என்று மறு சொல் கூறினுன் பக்தசிகாமணி கணிகண்ணன்.

யான் செய்வதைவிட அக்கிழவி எந்த விதத்தில் உயர்வாகப் பூசை செய்கிருள்? அவளுக்கேன் இளமை என்று வெகுண்டு கேட்டான் மன்னன்.

கிழவிதான் அவள். ஆனல் கடவுள் வழிபாட்டில் என்றென்றும் குமரியாகவே இருக்கிருள். உள்ளம் குமரியாய் இருந்தாலும் வெளியுடல் பூசைக்குத் துன்பத்தை அளிப்பதாய் இருந்தது. ஆதலால் எந்நேரமும் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டி அவளது உடலையும் இளமையாக்கினர் கடவுள். வெளி விவகாரங்களில் மனத்தை நிறுத்தியிருக்கும் உன்னைப்போன்ற மன்னர்களுக்கு இளமை கிடைக்காது மன்ன! என்று பதிலிறுத்தான் கணிகண்ணன்.

கணிகண்ணனின் கண்ணியப் பேச்சு காவலனின் காதில் விழவில்லை. கடுஞ்சினமே புறப்பட்டது. கணிகண்ணன் நாடு கடத்தப்பட்டான்.

கணிகண்ணனேடு, குருவாகிய திருமழிசை யாழ்வாரும் சீடனைப் பிரிய மனமின்றிக் கூடவே செல்ல நினைத்தார். அதனல் யதோத்தகாரியைப் பிரிய நேர்டுமே என்று வருந்தினர். பெருமானைப் பார்த்து பின்வரும் பாசுரத்தைப் பாடினர்:

" கணிகண்ணன் போகின்ருன் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணு நீகிடக்க வேண்டாம்-துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனிதோ செல்கின்றேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய் சுருட்டிக்கொள்."

இப்பாசுரத்தைப் பாடியவுடன் திருமழிசையாழ்வாரும் கணிகண்ணனும் சென்ற வழியே பெருமாளும் தன் பாம்புப் படுக்கையைச் சுற்றிக் கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தார். இறைவன் சென்றவுடனே நகர் இருள் அடைந்தது. முழுச் சூரிய கிரகணமோ இந்நாள் எனப் பலர் ஐயுற்றனர். மக்கள் முறையிட்டனர் மன்னனிடம். அப்பொழுதுதான் சிடர்களுடைய சக்தியை யுணர்ந்தான் காஞ்சிக் காவலன். அவர்களை அழைத்து வர ஓடினுன்.

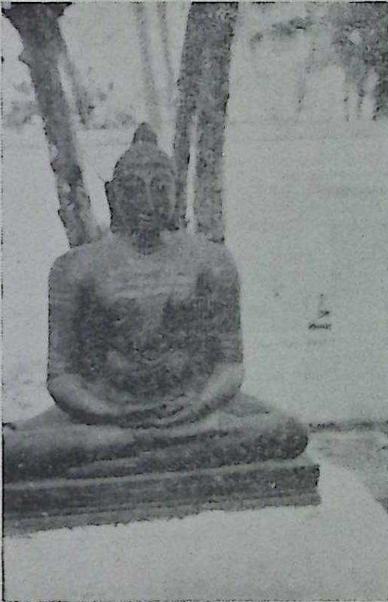
அவ்வேளை இறைவனும் அவனுடைய அடியார்கள் இருவரும் பாலாற்றின் வட கரையில் உள்ள ஓர் இடத்தில் தங்கியிருந்தார்கள். (அவ்விடத்திற்கு இன்றும் ஓரிரவிருக்கை ஓரிக்கை என மருவி வழங்கி வருகின்றது.) வேந்தன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிக் கணிகண்ணன் அரசனை மன்னித்துத் திருமழிசை ஆழ்வாரை நோக்க, திருமழிசை ஆழ்வார் பெருமாளைப் பார்த்து பின்வரும் பாடலைப் பாடினுர்.

" கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங்
கச்சி
மணிவண்ணு நீ கிடக்க வேண்டும்-துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனிதோ செல்லகில்லேன் நீயுமுன்
றன்
பைந்நாகப் பாய் விரித்துக்கொள்"

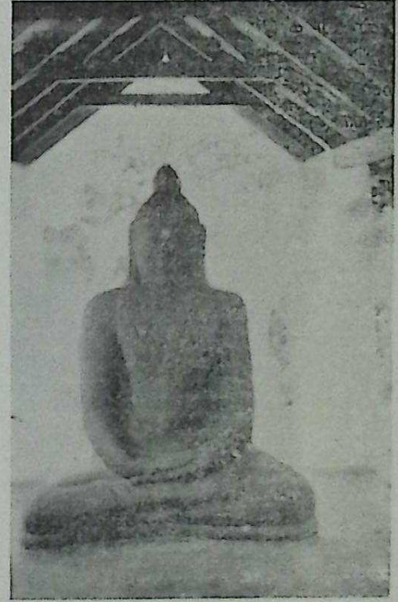
பெருமாளும் ஆழ்வாரின் இறைஞ்சுதலுக்குட் பட்டுக் காஞ்சிக்குத் திரும்பினுர். இன்றும் தை மாதத்தில் மக நட்சத்திரத்தில் ஓர் உற்சவம் நடக்கிறது இக்கோவிலில். அன்று பெருமாளையும் திருமழிசையாழ்வாரையும் ஓரிருக்கைக்கு எழுந்தருளச் செய்து திருப்பிக்கொண்டு வருகிருர்கள்.

இத்தலத்திற்கு வரும் யாத்ரீகர்கள் பாடல் பெற்ற இக்கோவிலை—சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாளை—காணுமற் செல்வதில்லை.

இத்திருக் கோயில் :—திருக்கச்சி நம்பி தெருவின் வட பக்கம் உள்ளது.

பெரிய காஞ்சீபுரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலுள்ள புத்தர் சிலை

காமாட்சியம்மன் வசந்த தோட்டத்திலுள்ள புத்தர் சிலை

ஸ்ரீ சித்திர குப்தர் கோயில்

(Sri Chitraguptar Temple)

அன்று தொட்டு இன்றுவரை அயல்நாட்டிலிருந்து அநேகர் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்துவிட்டுப் போவது தென்னாட்டின் தனிப்பெருஞ் செல்வங்களாகிய கோவில்களுக்காகத்தான்; அக் கோயில்களில் காணப்படும் கலைச்செறிவைக் கண்டு ஊறுவதற்காகத்தான், யவனவர்கள் இந்நாட்டிற்கு வருகின்றனர்.

இத்தகைய ஆலயங்கள் நிரம்பப் பெற்றது காஞ்சிமாநகரம். 'முக்திதரும் நகரேழில் முக்யமாம் காஞ்சி' என்ற புகழோடு பல்லவர்களுக்குத் தலைநகராயிருந்த பெருமையையும் உடையது இக்கச்சியம்பதி. இது சென்னைக்குத் தென்மேற்கே நாற்பத்தைந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இக்காஞ்சி மாநகரை ஆண்ட பல்லவர்களும், சோழர்களும், விஜயநகரத்தரசர்களும், தொண்டைமான் அரசர்களும் அநேகம் ஆலயங்களைக் கட்டியிருக்கின்றனர். பல்லவர்கள் ஆண்ட காலத்தில், "யுவான் சுவாங்" என்னும் சீன யாத்திரிகர் யாத்திரையின் போது பல குறிப்புக்களின் வாயிலாகக் கச்சியின் பெருமையை, எல்லாத் துறைகளிலும் உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

காஞ்சிக்குச் செல்லும் யாத்திரிகர்கள் மிகவும் பழமையான கீர்த்தி வாய்ந்த ஆலயங்களான, ஸ்ரீ வரதராஜர், ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர், ஸ்ரீ காமாட்சியம்மை, ஸ்ரீ கைலாசநாதர் ஸ்ரீ வைகுண்டப் பெருமாள், ஆகிய தலங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால் இக்கச்சியம்பதியில் மற்றும் சைவ, வைணவ ஆலயங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளில், அநேக வைணவ ஆலயங்கள் ஆழ்வார்களால், "மங்களாசாசனம்" செய்யப்பெற்றவை. அநேக சிவ ஸ்தலங்கள் நாயன்மார்களால் பாடப்பெற்றவை. இதைத் தவிர இன்னும் முக்கிய கோயில்களும் உண்டு. அவைகளுள் ஒன்று ஸ்ரீ சித்திர குப்தன் கோயில் ஆகும். இது சைவ வைணவர்களுக்குப் பொதுவானது. தென் இந்தியாவிலேயே சித்திரகுப்தருக்கு இக்காஞ்சிமா நகரத்தில் தான் கோயில் உள்ளது. இக்கோயில் ஸ்ரீ கைலாஸநாதர் கோயிலுக்கும், ஸ்ரீ வைகுண்டப் பெருமாள் கோயிலுக்கும் நடுவில் தென்னண்டை ராஜ வீதியில் அமைந்துள்ளது. இக் கோவிலானது சென்னிய சோழ அரசர் காலத்தில் துலாபார மண்டபம் கனக ராயர் என்பவரால் கட்டப்பட்டது.

ஸ்ரீ சித்திர குப்தா சுவாமி

சித்திரகுப்தர் கேது கிரகத்தின் தலைமைத் தெய்வம். இத்தெய்வம் பூலோகத்தில் மனிதர்கள் செய்யும் நற்காரியங்களையும், தீச்செயல்களையும் கணக்கெழுதுகின்றார் என்பது கர்ணபரம்பரை வரலாறு. இவ்வுலகில் ஒருவர் இறந்தவுடன் அவருடைய ஆத்மா யமபுரிக்கு முதலில் செல்வ

தாக இந்துக்களின் கொள்கை. அங்கே எமன் பத்து நீதிபதிகளுடன் அரச சபையில் வீற்றிருக்கின்றான். அங்கே ஒருவருடைய ஆத்மா வந்தவுடன் சித்திரகுப்தன் என்னும் தலைக்கணக்காயனார் அம்மனிதன் பூலோகத்தில் செய்த நன்மை தீமைகளை எடுத்துக்கூறுகிறார். சித்திரகுப்தனார் எப்பொழுதும் உண்மையினையே பேசுவார் என்பதும் காலப்போக்கிலே வந்த கதை. பத்து நீதிபதிகளைக் கலந்தாலோசித்து அவ்வாத்மாவுக்கு நரகமோ, சொர்க்கமோ, செல்ல அனுமதியளிக்கிறார் எமன் என்பதும் இந்துக்களின் திடமான நம்பிக்கை,

இக் கோயில் மூலத்தானத்தில் உள்ள சிலையானது ஒரு கரத்தில் பனையோலைச் சுவடியையும், மற்றொரு கரத்தில் இரும்பு எழுத்தாணியையும், கொண்டு வீற்றிருக்கிறார். இக்கோயிலில் இரண்டு கால பூஜை நடைபெற்று வருகிறது. பிரதி வருடமும் சித்ரா பௌர்ணமி அன்றுகாலை மஹாபிஷேகமும் மாலையில் திருக்கல்யாணமும் நடைபெறுகின்றன. இது ஒரு பிரார்த்தனைத் தலம். இவருடைய தேவியாரின் பெயர் கர்ணாம்பிகை.

புராண வரலாறு

ஒருநாள் சிவபெருமான் கயிலையங்கிரியல் உமையாளுடன் வீற்றிருக்கும்போது, உலகத்தில் மானிடர்கள் செய்யும் நன்மை தீமைகளைக் குறிப்பெடுக்க வேண்டியது அவசியமென நினைத்தார். உடனே அவர் பார்வதியைக் கூப்பிட்டு ஒரு தங்கப் பலகையைக் கொணர்ந்து தரச் சொன்னார். அவ்வண்ணமே நடந்த பின் பரமசிவன் அப்பலகையில் ஒரு சித்திரத்தை வரைந்தார். பார்வதி பரமசிவனை அச்சித்திரத்திற்கு உயிர் கொடுக்குமாறு வேண்டினார். அவரும் அவ்வண்ணமே உயிரித்தார். சித்திரத்தினின்றும், உயிர் பெற்றதால் சித்திரகுப்தன் எனப் பெயரிடப்பட்டது. சிவபிரான் சித்ரகுப்தனை உலகில் மானிடர் புரியும் நன்மை தீமைகளைக் கணக்கெழுதி யமனை அவர்களைச் சுவர்க்கத்திற்கோ நரகத்திற்கோ அனுப்ப உதவியாக வேலை செய்யும்படி கட்டளையிட்டார். அப்பணியை இன்னும் சித்திரகுப்தன் செய்து வருவதாக மக்கள் நம்பி வருகின்றனர்.

மற்றொரு வரலாறு

சித்திரகுப்தன் காமதேனுவினிடத்தில் பிறந்ததாக ஒரு கதை கூறப்படுகிறது. தனக்குக் குழந்தைப் பேறு இல்லையே என்று வருந்திய இந்திரன் இந்திராணியுடன் சிவபிரானிடம் சென்று முறையிட அவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி சித்திரகுப்தனை இந்திராணியின் வயிற்றில் பிறக்கும்படி கட்டளையிட்டார். ஆனால் இந்திராணிக்கு அப்பிறப்பிலே பிள்ளைப் பேறில்லை என்று அறிந்தவுடனே காமதேனுவின் வயிற்றிலே பிறக்கும்படி பணித்தருளிவிட்டு காமதேனுவையும் இந்திரனிடத்தில் அனுப்பிவிட்டார். அவ்வாறே சித்திரா பௌர்ணமியன்று காமதேனுவின் வயிற்றில் குப்தனுதித்தார். சீர் சிறப்புடனும், அன்புடனும், அறத்துடனும், அக்குழந்தையை வளர்த்து வரலானர். பின்னர் சிவபெருமானின் ஆணையின்படியே யமனிடத்தில் இக்கணக்கெழுதும் வேலையை மேற்கொண்டார்.

சித்திரகுப்தர் சூரிய பகவானுக்கும் நிலா தேவிக்கும் புத்திரர் என்றும் ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள்.

இத்திருக்கோயில் :— நெல்லுக்காரத் தெரு, இரட்டை மண்டபத்திற்குக் கிழக்கே உள்ளது.

ஸ்ரீ சத்திய விரதேஸ்வரர் ஆலயம்

(Sri Sathya Viradeswarar Temple)

'க இதி ப்ரம்ஹணோ நாம,
தேந தத் ராஞ்சிதோ ஹரி ;
தஸ்மாத் "காஞ்சி" தி விக்யாதா,
புரீ புண்ய விவர்தனீ"

—பிரம்ம புராணம்.

க என்றால் பிரம்ஹா; அஞ்சுதல் என்றால் பூஜித்தல். அவர் ஸ்ரீஹரியைப் பூஜித்த இடமாகையால் புண்ணியத்தை வளர்க்கும் இந்நகருக்குக் "காஞ்சி" எனப் பெயர் வந்தது.

தென்குமரிக்குத் தெற்கிலிருந்த "இலைமுரி" முதலான 49 நாடுகளையும் கடல் கொள்ளுமுன் நமது பாரதமாதாவின் இடையில் "காஞ்சி" என்ற ஒட்டியாணம் நடுநாயகமாக விளங்கப் பெற்றதால் இது "காஞ்சிபுரம்" எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். ஒரு காலத்தில் இது பொன்மயமாக மின்னியபடியால் "காஞ்சனபுரம்" என்ற பெயர் பெற்றுப் பிறகு "காஞ்சிபுரம்" என மருவிற்று. பண்டைக் காலச் சங்கத் தமிழ் நூல்களில் இந்நகரைப் "பொன் எயிற் காஞ்சி"; பொன்னகர்க் காஞ்சி எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு காலத்தில் "காஞ்சி" மரங்கள் நிறைந்த காடாக இருந்து பிறகு நகரமாக்கப்பட்டதால் இதற்குக் "காஞ்சிபுரம்" என்ற பெயரிடப்பட்டதாகவும் கூறுவர் ஒரு சாரார். தமிழில் "கச்சி மாநகர்" என்ற பெயரும் உண்டு இதற்கு.

பூஜையில் இல்லாத விநாயகப் பெருமான்

இவ்வுலகிலே நாம் ஏதேனும் ஓர் பலனை அடைய விரும்பினால் அதற்கு வேண்டிய வழியே அலாதியாய் நிற்கும் ஆயின் ஆன்மீக உலகில் உட்பட உண்மை அதுவாய்த் தோற்றுது. ஆண்டு, செய்கையும் செய்வினையும் ஒன்றாய் நிற்றல் காண்க. ஆண்டவன் யாவற்றையும் கடந்து நிற்றலால் அவரை அடையத் திண்ணமான வழி அவரே யாம், ஆண்டவனை ஏகமனதாகத் துதித்தற்பாற்று எனப் பண்டைப் பெருமக்கள் கூறுகின்றனர், இதுவே ஒவ்வொரு மதத்தின் சாரமும் ஆகும். சமஸ்கிருத வழக்கு கூறும் சத்திய விரத க்ஷேத்திரம் எனும் காஞ்சியில் இற்றைக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே நிலை நாட்டப்பெற்ற உண்மையும் ஈதே.

இக்காஞ்சி மாநகரத்தில் சிறப்பு வாய்ந்த பல ஆலயங்கள் உள்ளன. பல்லவர்கட்குத் தலைநகராயிருந்த பெருமையையுடைய கச்சியம்பதி சென்னைக்குத் தென்மேற்கே 45 கல் தூரத்தில் உள்ளது. இப்பெருமை பொருந்திய காஞ்சியின் கிழக்குப் பக்கத்தில் "சத்திய விரதம்" எனும் தலம் ஒன்றுளது. அங்குக் காமாட்சியம்மையாரோடு சத்திய விரதேசப்பெருமான் கச்சித்திருநெறிக் காரைக் காட்டில் எழுந்தருளி இருக்கிறார். தற்சமயம்

அதற்கு "திருக்காலிமேடு" எனப் பெயர் வழங்கு கிறது. இந்த இறைவனைப் பற்றித் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் 11 பாசுரங்களினுல் கிடைத் தற்கரிய தேவாரத்தில் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

இக்கோவிலின் அருகாமையில் "சத்திய விரத தீர்த்தம்" என ஒரு தீர்த்தம் இருக்கிறது. அதில் புதன்கிழமையில் ஸ்நானம் செய்து சத்திய விர தேஸ்வரரைத் தரிசித்தவர்கள் இம்மையில் மனைவி மக்கள், பூமி, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றையும் மறுமையில் இருவினையும் நீங்கப் பெற்று முக்தியை யும் அடைவார்கள் என்பது பெரியோர்களுடைய நம்பிக்கை, இத்தலத்திற்கு இந்திரபுரம் என்றும் தீர்த்தத்திற்கு இந்திர தீர்த்தம் என்றும் வழக்கிருத் தல் காண்க.

ஸ்தல புராணம்

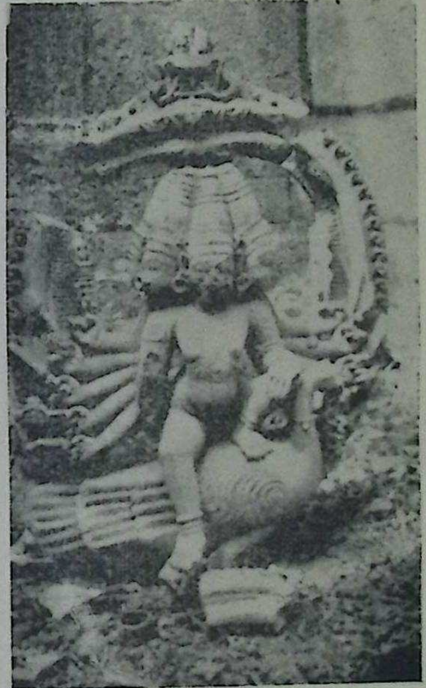
முன்னொரு காலத்தில் சிவி எனும் பெயருடைய இந்திரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் சந்தோ ஷம் நிரம்பிய இந்திரலோக ஆட்சியை வெறுத்து மோட்சம் அடைவதற்கான வழியில் ஈடுபடலா லானுன். உடனே அவன் தன் குருவாகிய பிரகஸ் பதியினிடம் சென்று "நிலையில்லாத இவ்வுலகஇன் பத்தையே அனுபவித்துக் கெட்டொழிந்தேன். பள் ளங்களில் உள்ள நாற்றம் பொருந்திய சேற்றில் விழுகின்ற பன்றியைப் போல, பொய்யான இவ் வாழ்க்கையில் கிடந்து துன்பத்தை அனுபவித் தேன். இத்தகைய அழியும் வாழ்வை இனி நான் விரும்பேன், முக்தி பெறுதற்குரிய வழியை எனக் கருள வேண்டும் என்று இறைஞ்சினுன்.

மெய்யுணர்வு பெற்று முக்தியை அடைய விரும் பின சிவியைப் பார்த்து "தேவேந்திரனே! நீ கேட்ட முக்தியை சிவபெருமான் ஒருவரேயன்றி வேறு யாராலும் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே மனத்திலுைம் பிறரை நினையாது அச் சிவபெருமா னையே வழிபட்டால் முக்தியை அடைவாய் என்றுர். உடனே இந்திரன் சிவபெருமானை எவ்விடத்தில் எவ்வாறு வழிபட வேண்டும் என்று சொல்லும்படி வேண்டினுன். அதற்கு வியாழ பகவான் "இந்திர! பூவுலகில் காஞ்சி எனும் திருத்தலம் ஒன்று உள் ளது. அதற்குக் கிழக்கே சத்திய விரதம் எனும் ஒரு தலம் இருக்கிறது. அங்குச் சத்திய விரத ஈஸ்வரர் எனும் பெயருடன் பெருமான் எழுந்தருளியிருக் கிறுர். அங்கு சத்திய விரத தீர்த்தம் என ஒன்றி ருக்கிறது. அத்தலமடைந்து அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி திருவெண்ணீறும் உருத்திராட்ச மாலையும் அணிந்து நல்லொழுக்கத்துடன் ஈசனை வழிபட்டு முக்தி அடைவாயாக" என்றுர்.

மேலும் வியாழ பகவான் "இந்திர! நீ மூற் பிறப்பில் அத்தலத்தில் உள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ் கியே இப்பதவியைப் பெற்றுய்; அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை மூழ்கியவர்கள் இந்திர பதவியையும் இருமுறை மூழ்கியவர்கள் பிரம்ம பதவியையும் மும்முறை மூழ்கியவர்கள் முக்தியையும் அடை வார்கள்" என்றுர்.

புதன்கிழமை விசேஷம்

சந்திரனுக்குத் தாரகையினிடமாகப் பிறந்த புதன் என்பவன் கிரக நிலையை அடைதல் பொருட்டு, அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் பெருமானை நோக்கித் தவம் செய்தான். சத்திய விரத ஈஸ்வரர் மகிழ்ந்து அவனுக்குக் காட்சி அளித்தார். புதன் ஆனந்த பரவசனுகி "அடியேன் என் தந்தையைப் போல் கிரக நிலையை அடையவும், எனது கிழமை யில் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினேர் முக்தியடையவும் அருள் செய்ய வேண்டும்" என்று வேண்டினுர். சிவபெருமான் அவ்வாறே வரமளித்து மறைந்

பூஜையில் இல்லாத ஆறுமுகக் கடவுள்

தருளினர். அன்றுமுதல் அத்தீர்த்தத்திற்குப் புதன் கிழமை சிறப்புடையது.

இந்திரன், இதுகேட்டுக் குருவினிடம் அரசாட்சியை ஒப்படைத்துவிட்டு, காஞ்சிமாநகரில் உள தாய சத்திய விரதத் தலத்தை நண்ணி தீர்த்தத்தில் மூன்று வேளையும் நீராடி, திருவெண்ணீறும், கண்டிகையுமணிந்து பெருமானை நோக்கிக் கடுந் தவம் புரியலானன்.

பெருமான் அவனது பக்தியைக் கண்டு பெருமாட்டியோடு விடை மீது வந்து காட்சி கொடுத்து இந்திரனுக்கு முக்தியளித்தார். அவன் வேண்டுகோளின்படி அத்தலத்திற்கும் அவனது பெயரே விளங்கும் என வரம் அருளி இலிங்கத்தில் மறைந் தருளினர்.

தக்ஷிணமூர்த்தி

இது திருக்கச்சியில் காரை வனத்தில் அமைந்ததாதலின் "திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு" எனப் பெயர் வந்தது.

இத்தலத்தில் உள்ள இரண்டு மூர்த்தங்கள் காண்பாருளமதைக் கவர்வன.

(1) தட்சிணமூர்த்தி. இங்கே சிவபிரானைக் கயிலயங்கிரியில் அமர்ந்த திருக்கோலத்துடன் தனது வலது காலை முயலகன் என்னும் துன்மார்க்கனின் உடலில் அழுத்திய கோலத்துடனும், தன் இடது காலை காலின் மேல் வைத்த கோல்த்துடனும் காணலாம். அவரது வலது கைகளில் சின்முத்திரையும் சர்ப்பமும் இடது கைகளில் அக்னியும் சுவடியும் இருக்கக் காணலாம். அவரது தலைக்கு மேல் கல்லால மரமும் அவரது கால்களுக்குக் கீழே சனகாதி யோகிகளையும் நந்தியையும் உட்கார்ந்துள்ள கோலத்தில் காணலாம்.

மற்றுமோர் இடத்தில் சிவபிரான் விசுவரூபம் எடுத்து நிற்க பிரம்மா அன்னப்பட்சியின் உருவத்துடனே அவரது திருமுடியைக்காண விரைந்து செல்லும் கோலத்தையும், சிவபெருமானின் திருவடிகளைக் காண மகாவிஷ்ணு வராகரூபத்துடன் செல்வதையும் தரிசிக்கலாம்.

தற்சமயம் பின்னமான ஆறுமுகக் கடவுள், விநாயகர் சிலைகளையும் கோவிலின் ஓர்புறத்தேயுள்ள மரத்தடியில் காணலாம். இவை இக்கோயிலில் சுமார் 2000 வருடங்கட்கு முன் பூசையிலிருந்ததாகக் கருதப்படுகின்றன.

இக்கோயிலை சமீப காலத்தில் பெரும் பொருள் செலவழித்து நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் செப்பனிட்டுள்ளார்கள். ஆயின், கோயில் முழுதும் செப்பனிட்டாகவில்லை. எக்காரணம் பற்றியோ வேலை குறையாக நின்றுவிட்டது. இக்கோவிலில் இருகாலம் பூசை செவ்வனே நடைபெற்று வருகிறது. இக் கோயிலில்தான் காஞ்சி மெய்கண்டார் கழக வார வழிபாட்டுத் தொண்டர்கள், மூன்றுண்டுக்கொருமுறை முதன் முதலாக வழிபாடு தொடங்குவது வழக்கம்.

இந்திரக்கோயில் :— செக்குப்பேட்டை, சாவடித் தெருவின் கோடியிலுள்ள சிமின்டு ரோடிலிருந்து கிழக்கே அரை மைலில் உள்ளது.

ஸ்ரீ கைலாசநாதர் ஆலயம்

(Sri Kailasanathar Temple)

காஞ்சிக்கு மேற்குத் திசையில் ஒரு சிறு பகுதி சுற்றிலும் பச்சைக் கடலென நினைக்கச் செய்யும் வயல் வெளி உண்டு. சிற்றெறும்பு செல்லும் ஓசையும் கேட்கும் அளவிற்கு ஏகாந்தமான இட அமைப்பு. அதோ! எல்லாவற்றிற்கும் நடுவே கலைப் பெட்டியாய்-சிறந்த மன்னனுடைய பெரிய கோட்டையாய்த் திகழ்கின்றதே அது தான் கைலாசநாதர் ஆலயம்.

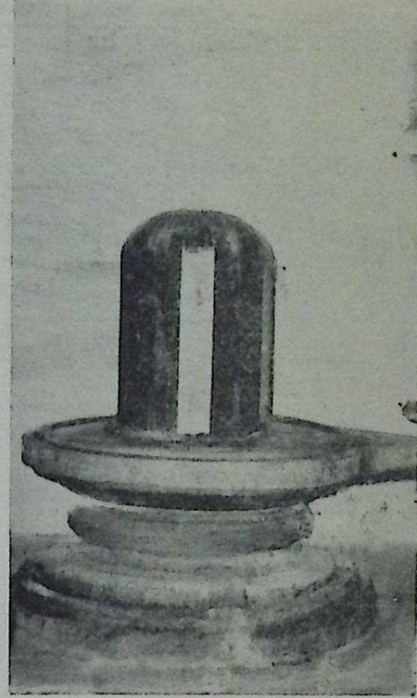
இராஜசிம்மன் பணி

எட்டாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம். அதோ அந்த இடத்தில் மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து என்ன கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? வீடா? மாளிகையாக இருக்குமோ? இருக்கவே இருக்காது! மாளிகையாக இருந்தால் அந்தக் கல் தச்சர்கள் எதற்காக எட்டு முகப்புக் கல் இலிங்கங்களை நிறையச் செதுக்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்? ஆகையால் இது கோயிலாகத்தான் இருக்க வேண்டும்! அதோ பிரதானி. அவர் பக்கத்திலே நிற்பது யார்? ஓ, மன்னன் இராஜ சிம்மனா? சந்தேகம் எதற்கு? கண்ணை விழித்துக் கொள்ளுங்கள். சரித்திரத்தைப் பிரியுங்கள், கைலாசநாதர் ஆலயத்தைக் கட்டியவன் யார் என்று தெரிகிறதா? எட்டாம் நூற்றாண்டில் உலாவின பொழுது ஒரு மன்னனைக் கண்டோமே, அதே மன்னன் இராஜ சிம்மனே தான்.

இக்கோயிலினுள் இருக்கும் இறைவனுக்கு மேற்படி வேந்தன் முறையாகப் பூஜை செய்து வந்ததாகச் சிலர் கூறுவர். இக்கோயிலுக்கு 'இராஜ சிம்ம ஈசுவரக் கிரஹம்' என்ற பெயரும் உண்டாம்.

புராண வரலாறு

பழைய நூல் என்ன கூறுகின்றது என்று பார்ப்போம். தென்னிந்தியாவைத் திரிபுரத்தவர் என்று மூன்று அசுரர்கள் அரசு புரிந்து வந்தார்கள். அவர்கள் சிறந்த சிவ பக்தர்கள். அவர்கள் அரக்கருமாதலால், தேவர்களுக்குக் கடுமையான கொடுமைகள் செய்து வந்தார்கள். அலறினார்கள் தேவர்கள். எவரிடம் சென்று முறையிடுவது என்று சிந்தனை செய்தார்கள். சிந்தனை சிதறியது. ஓடினார்கள் திருமாலிடம். கூறினார்கள் தங்கள் துன்பத்தை. அரக்கர்களை அழித்து ஆதரவு தர வேண்டுமென்று வைகுந்தம் கிடுகிடுக்கும்படி கூக்குரலிட்டார்கள். திருமாலும் செவி சாய்த்தார்.

மகேந்திர வர்மன் பிரதிஷ்டை செய்த பதினாறுமுகம் கொண்ட பெரிய லிங்கம்

'அரக்கர்கள் சிறந்த சிவ பக்தர்கள் ஆயிற்றே. அவர்களை எச் சூழ்ச்சியால் அழிப்பது?' என்று ஆலோசித்தார் மணிவண்ணன் பலன் கிடைத்தது. நூதன கிரந்தத்தை உண்டாக்கினார். அதில் வேதங்கள் எல்லாம் குழறுபாடுகள் உள்ளன வென்றும் உலகத்தில் தோன்றிய எல்லா உயிர்களும் அழிவது திண்ணம் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அடுத்தபடியாக ஆதி புத்தன் என்னும் நாமம் பூண்ட ஒரு மனிதனை உற்பத்தி செய்து நாரத முனிவரிடம் ஒப்புவித்தார். அவ்விருவருடைய கையில் தான் உற்பத்தி செய்த நூதன கிரந்தத்தைக் கொடுத்து அதைத் திரிபுரத்தவருக்கு உபதேசிக்குமாறு அனுப்பி வைத்தார்.

ஆதிபுத்தனும், நாரத முனிவனும் திரிபுரத்த வரை அணுகி தாங்கள் கொண்டு வந்துள்ள புதிய நூலின்பால் ஈடுபடச் செய்து சிவபக்தியிலிருந்து விலகுமாறு போதனை செய்து, அச்சிவபக்தர்களைப் புத்த மதத்தவர்களாக்கி விட்டார்கள்.

மகாவிஷ்ணு தன் சூழ்ச்சி பலித்ததென்று மகிழ்ச்சி கொண்டு சிவனிடம் சென்று கோள் மூட்டினார். வந்தது சினம் சிவனுக்கு. அண்டம் ஆடத்

கைலாசநாதர் ஆலயத்தின்
வெளித் தோற்றம்

தொடங்கியது. சிவ பக்தியிலிருந்து விலகிய அரக்கர்கள் மாண்டொழிந்தனர். சிவபக்தியிலிருந்து விலகாத மூன்று அசுரர்கள் மட்டும் சாவாது பிழைத்தனர். அவர்கள் :—தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்புன்மாலி ஆவார்கள்.

நாரதரும் ஆதி புத்தரும் தங்களுடைய பாபச் சுமை நீங்குவதற்காகப் பல க்ஷேத்திரங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டுக் காஞ்சிக்கு வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய பாபச்சுமை மிகவும் குறைந்திருப்பதை உணர்ந்தார்கள். உடனே அவர்கள் ஓர் ஆலயம் எடுப்பித்துக் கைலாசத்திற்கு நாதரான சிவபெருமானுடைய இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பல வருடங்கள் பூஜை செய்தனர். முடிவில் சிவனார் அவர்களுடைய இறைமாட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து முக்தி கொடுத்தார். மலைபோன்ற பாவச்சுமை, பருத்தி மலைபோலச் சுமை குறைந்த இடமே இன்றும் திருப்பருத்திக் குன்றம் என வழங்குகிறது.

—இது கைலாச நாதருடைய ஆலயத்தைப் பற்றிக் கூறும் புராண கதை.

கோயிலின் அமைப்பு

இக்கோயிலில் மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றி மார்பால் ஊர்ந்து செல்லவேண்டிய சொர்க்கப் பிரதட்சணம் இருக்கிறது. இப் பிரதட்சணத்தை ஓர் உண்மையான சிவ பக்தர் ஒரு முறை வலம் வந்தால் நிச்சயமாக ஒரு பிறப்பு கழிகின்றது என்றும் கூறுவர்.

இக்கோயிலில் பல்லவரைவென்ற சாளுக்கிய சிலாசாஸனம் ஒன்று இருக்கிறது. பல்லவர்கள் கட்டிய சிங்கயாளி கம்பங்கள், உன்னத விமானங்கள், வீர பிம்பங்கள் முதலியவைகளை இங்கு

கைலாசநாதர் ஆலயத்து
முன்புறத் தோற்றம்

ஏராளமாகக் காணலாம். பெரிய புராணத்தில் பூசலார் நாயனார் சரிதையில் இக் கோயிலைப் பற்றிய சில விவரங்களைக் காணலாம்.

இக் கலைக் கூடத்திற்கு எதிரே கூடத்தைப் பார்ப்பதைப் போன்று பிண்டிக் கல்லால் ஆன ஒரு நந்தி படுத்தபாணியில் (மேற்புரம் மூடப் படாத) சிறிய மண்டப மொன்றில் மிகவும் கம்பீரமாகக் கண்டோர் வியக்கும்படி அமைந்துள்ளது.

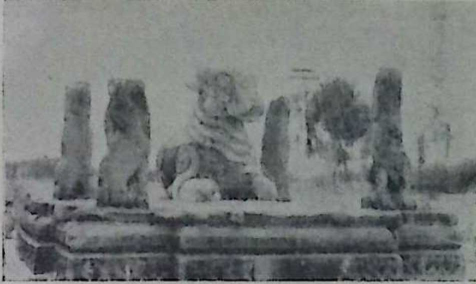
கோயிலின் பிரதான வாயிலை அடைந்தவுடன் வலதுபுறம் ஒருங்கமைந்தாற் போன்ற ஆறு சிறிய கோயில்களும், இடதுபுறம் ஒருங்கமைந்தாற் போன்ற இரண்டு சிறிய கோயில்களும் காட்சி அளிக்கின்றன. ஒவ்வொரு கோயிலின் உட்புறத்திலும் “சோமாஸ் கந்தர்” சிலையுள்ளது. ஆனால் இரண்டு கோயில்களிலுள்ள இலிங்கம் காணப்படவில்லை. எல்லா இலிங்கங்களும் பளபளப்புடைய கருப்புக் கல்லினால் ஆன எட்டுப் பட்டை முகத்தோடு விளங்குகிறது.

கல்வெட்டுகள்

இக்கோயில் கல்வெட்டுகள் கருங்கல்லினாலேயே செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய கோயில்களைக் கொண்ட அப் பெரிய கூடத்திலுள்ள கல்வெட்டுக் களிலிருந்து முதல் கோயிலிற்கு ‘நித்ய விநித

ஈசுவர கிரஹம்' என்ற பெயர் உண்டு என்பது தெரிகிறது. 'நித்ய விநீத' என்பது முதற் மகேந்திரவர்மனுக்குள்ள பல பெயர்களில் ஒன்று.

நாம் கோயிற்குள் நுழைந்ததும் குதிரைக்குளம்பு போன்ற விமானத்தைக் காண்கிறோம். பிரதான கோயில், இக்கோயிலிற்குப் பின்புறத்திலுள்ளது. இதற்கு 'மகேந்திர வர்மேசுவர கிரஹம்' என்று பெயர். இது மூன்றும் மகேந்திரவர்மனின் ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டப்பட்டது. இக் கோயிலின் உட்

நான்கு யாளிக்கு நடுவே நந்தி

புறமும் வெளிப்புறமும் அமைந்துள்ள யாளி சிலைகள் யாவும் ஒரே அமைப்பாக அமைந்துள்ளது.

பதினறுமுக இலிங்கம்

கர்ப்பக் கிரஹத்தினுள்ளே மகேந்திரவர்ம அரசரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பதினறு முகம் கொண்ட ஒரு பெரிய இலிங்கம் உள்ளது. கர்ப்பக் கிரஹத்திற்கு வெளிப்புறத்திலுள்ள மண்டபத்தில் தூண்களின் மேற்புறம் தாமரைப்பூப் போன்று செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கைலாசநாதர் கோயிலின் காமுறு விமானம் 50 அடி உயரமுள்ளது. இது பல புஜ கோபுரமாகும். கோயிலின் உள் பக்கங்களில் சிவபெருமானுடைய பற்பல விதமான திருக்கோலங்கள் சிலை வடிவமாகச் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பல நூற்றுண்டுகள் ஆகியும் இக் கோயிலைப் பாதுகாத்து வருவது போற்றத்தக்கது.

பல்லவர் பணி

கர்ப்பக்கிரஹத்தின் உள்வெளிப் பிரகாரங்களில் உள்ள கல்வெட்டுகள் முக்கியமானவை. அவைகள் பல்லவ கிரந்தத்தில் உள்ளன. பல்லவ வீரர்கள் எழுப்பிய வேறு கூடங்கள் பின்வருமாறு:

1. வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில், 2. வல்லீசுவரர்கூடம், 3. இராஜஸ்தானேஸ்வரர் ஆலயம், 4. முக்திசுவரர் கோயில், 5. மதங்கேசுவரர் கோயில், 6. ஐராவதேசுவரர் கோயில்.

இந்நகரில் அநேக கல்வெட்டுகள் உள்ளன வென்று 1882வது ஆண்டிலே 'ஸர் வால்தர் எலியட்' என்னும் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டு இருப்பது குறிக்கத் தக்க சான்றாகும். இவர் இந்நகரில் 283 கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

கைலாசநாதர் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள ஸர்வ தீர்த்தக் குளம்

கி. பி. 640 விஜயம் செய்த யுவான்சுவாங் என்ற சீன யாத்திரிகர் காஞ்சியின் எழில், ஆட்சி, வீதிகளின் விசாலப் பெருமை இவைகளைப்பற்றிக் கூறியிருப்பது சான்றோர்கள் அறிந்ததே. சிம்மவிஷ்ணு (கி.பி. 575-600) இரண்டாவது நரசிம்மவர்மன் (கி.பி. 680-722) நந்திவர்ம பல்லவமாலா (கி.பி.725-790) ஆகிய பல்லவப் பேரரசர்கள் மிகவும் புகழ்பெற்று அரசாட்சி செலுத்தியவர்களாவார்கள். முதல் மகேந்திரவர்மன் பல குகைக் கோயில்களை அமைத்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்லவர்கள் காஞ்சியை கி. பி. 3 லிருந்து 9வது நூற்றுண்டுவரை தன்னில் கொண்டு மணியெனச் சில அழியாச் சீர்திருத்தங்கள் செய்துவைத்தனர். அகலமான வீதிகள் கண்ணைக் கவ்வும் கல்வெட்டுகள், மார்தட்டி நிற்கும் மறக்குலவீரன் போல இறுமாந்து நிற்கும் கோபுரங்கள். போர்க்களத்தில் பழுதடைந்த வேலைப் போன்று சின்னபின்னமாக இருக்கும் பல்லவ மன்னர்களின் அரண்மனை ஆகிய இவைகள் பண்டைப் பல்லவ ஆட்சியை நினைவுப்படுத்திக் காண்பவர் மனத்தைப் பெருமை கொள்ளச் செய்கின்றன.

இத்திருக்கோயில் :—பெரிய காஞ்சிபுரம் கச்சபேசர் திருக்கோயிலுக்கு நேர் மேற்கே புத்தேரித் தெருவின் மேலக்கோடியிலுள்ளது.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர் ஆலயம்

(Sri Eakambaranathar Temple)

“பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டும் கண்டும் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டுலா மலர்ச் செஞ்சடை ஏகம்பன்
தொண்ட னுய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே.”

காஞ்சிபுரம் சென்னைக்குத் தென்மேற்கே 45 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இது பல கற்சாலை களாலும், இருப்புப் பாதைகளாலும் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. இதைக் கோயில்கள் நிரம்பிய நகரம் என்று நாம் கூறலாம். நீலநிறம் பொருந்திய விண் ணைத் தொடும் அளவு பல கோபுரங்களை இங்கே காணலாம். பாரதத்தின் கண்கள் எனத் தகும் ஏழு புகழ்மிக்க புண்ணியத் தலங்களில் இஃதும் ஒன்று. பல்லவ, சோழ, விஜயநகர அரசர்களால் எழும்பிய, பல சின்னக் கூறுகளை இங்குக் காண லாம். பல்லவ வேந்தர்கள் காஞ்சிமா நகரத்தைத் தங்கள் தலைநகரமாக்கி, விண்ணோரும் மண்ணோ ரும் புகழ, சிற்பம், ஓவியம், மதம், கலை முதலிய எல்லாத் துறைகளையும் சிறப்பித்தார்கள்.

காஞ்சியின் மேன்மை

பண்டைக் காலத்துக் கல்வெட்டுகளிலும், தமிழ்ப் பழம்பெரு நூல்களிலும் காஞ்சி, காஞ்சிப் பேடு, கச்சி, காஞ்சிபுரம், காஞ்சி என்று பல்வேறு

ஸ்ரீ காமாட்சியம்மை கோயிலின்
உட்தோற்றம்

பெயர்களால் கூறப்படுகிறது. ஆனால் காஞ்சி என் பது மிகவும் பொருத்தமானது. காஞ்சியினுடைய சரித்திரம் கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பல நூற்றுண்டு கட்கு முன்னிருந்து தொடங்குவதை நாம் பண் டைய நூல்களிலிருந்தே ஒருவாறு அறியலாம். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு இரண்டு நூற்றுண்டுகட்கு முன் பதஞ்சலி முனிவர் இயற்றிய ‘மகா பாஷ்யத் தில்’ காஞ்சியினுடைய பெயர் இருக்கிறது. கிறிஸ்து இறந்து இரண்டு நூற்றுண்டுகட்குப் பின் காஞ்சியின் பெருமையைப் பற்றிக் கூறும் சிறப்பு வாய்ந்த ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் சீத்தலைச்சாத் தனுர் இயற்றிய ‘மணிமேகலை’ என்ற நூலிலிருந் தும், உருத்திரன் கண்ணனுர் இயற்றிய “பெரும் பாணுற்றுப் படை” என்ற சிறப்பு வாய்ந்த நூலிலி ருந்தும் நாம் காஞ்சியின் மேன்மையை அறிய லாம்.

தேசமெலாம் புகழ்ந்தேத்தும் கச்சித் திருவேகம் பர் ஆலயம் சிவகாஞ்சியில் உள்ளது. ஈசுவரர்; ஸ்ரீ ஏகாம்ரேசுவரர். அம்மை; ஏலவார் குழலி. ஸ்ரீ ஏகாம்ரநாதர் ஆலயமும்; விஷ்ணு காஞ்சியி லுள்ள யதோக்தகாரிப் பெருமாள் கோயிலும் கி.பி. 7-வது நூற்றுண்டுகட்கு முன் கட்டப்பட்டதென்று சரித்திரத்தின் வாயிலாக நாம் அறிகிறோம். பின் னர் அவ்வப்பொழுது ஆலயத்தைச் செப்பனிட்டு விஸ்தரிக்கப்பட்ட போதிலும் கர்பக்கிரஹம் பழைய நிலையிலேயே வைத்துப் பாதுகாக்கப்படு வது போற்றத் தக்கது.

கோயிலின் வளர்ச்சி

கி. பி. 1509-1530 வரை ஆண்ட கிருஷ்ண தேவராயர் என்ற கீர்த்தி வாய்ந்த விஜயநகரத்து அரசர் 1509-ம் ஆண்டில் ஒன்பது அடுக்குகள் கொண்ட 192 அடி உயரம் தென்கோபுர வாயி லைக் கட்டி வைத்தார். கர்ப்பக்கிரஹத்திற்கு எதிரிலுள்ள கல்யாண மண்டபமும் விஜயநகரத்து அரசர்களால்தான் கட்டப்பெற்றது.

தற்சமயம் சுமார் முப்பது ஏக்கர் விஸ்திரணத்தில் உள்ள இப்பெரிய ஆலயமானது முன்னுளில் ஒரு சிறிய ஆலயமாக இருந்து மண்டபங்களும், மதில்களும், கோபுரங்களும் பிறகு பல அரசர்களால் விஸ்தரிக்கப்பட்டதாக அறிகிறோம், மூன்ருவது குலோத்துங்கனும், கிருஷ்ணதேவராயரும் இவ்வாலயத்தை விஸ்தரித்தார்கள். ஸ்ரீ. பெர்குஸன் என்னும் பேராசிரியர் சொல்லுவதுபோல் இக்கோயிலிலுள்ள கோபுரங்களும் வாயில்களும் நேருக்கு நேராக இல்லை. இக்கோயிலின் கட்டிட அமைப்பிலிருந்து பல அரசர்களால் இந்த ஆலயம் கட்டப்பட்டது என்று நாம் அறியலாம்.

கோயில் சிறப்பு

இக்கச்சி ஏகாம்ரேசுவரரைத் திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்திகள், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் தாங்கள் இயற்றிய பன்னிரண்டு தேவாரத் திருப்பதிகங்களாலும் திருவாசகத்தாலும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்கள்.

ஏகாம்ரேசுவரர் கோயிலில் உள்ள லிங்கமானது பிருத்வி (மண்) லிங்கமாகும். இது தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஐந்து கீர்த்தி வாய்ந்த பெருமைபெற்ற லிங்கங்களில் ஒன்ருகும். (மற்றவை : 1. ஜம்புகேசுவரத்திலுள்ள அப்புலிங்கம் (ஜலம்) 2. திருவண்ணுமலையிலுள்ள தேஜோலிங்கம் (நெருப்பு) 3. காளஹஸ்தியிலுள்ள வாயுலிங்கம் (காற்று) 4. சிதம்பரத்திலுள்ள ஆகாசலிங்கம். இந்த லிங்கத்திற்குப் புனுகு சட்டத் தைலமே சாத்தப்படுகிறது. அபிஷேகம் ஆவுடையாருக்குத்தான் செய்யப்படுகின்றது.

இக் காஞ்சியானது கம்பா நதிக் கரையில் உள்ளது. சிலர் ஏகாம்ரேசுவரர் என்ற பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இக்கோயிலில் உள்ள ஒரு புனித மாமரம்தான் என்று கூறுகிருர்கள்.

ஒற்றை மாமரம்

(சிவபிரான் இங்கு "ஒற்றை மாமரத்தின் அடியில் எப்பொழுதும் இருப்பதால், அச்சிவனுக்கு" ஏகாம்ரநாதனென மக்கள் கூறுகிருர்கள்.)

ஏகம் - ஒன்று

ஆம்ரம் - மாமரம்

ஏக—ஆம்ரம்—ஏகாம்ரம்.

ஏகம்ப நாதன் 'ஏகாம்ர நாத' என்னும் வடசொல் திரிபு.

கோயில் அமைப்பு

இந்தக் கோயிலில் ஐந்து பிராகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரங் கால்களைக் கொண்ட ஓர் உயர்ந்த மண்டப மிருக்கின்றது. ஆனுல் தற்போது அம்மண்டபத்தில் 616 கால்கள்தான் உள்ளன. மற்றவைகள் இடிந்து கிலமாகிவிட்டது. 1889-ம் ஆண்டில் நாட்டுக்கோட்டை நகரப் பிரபல தன வைசியர் ஸ்ரீ இலட்சுமணஞ் செட்டியார் பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவு செய்து இக்கோயிலைப் புதுப்பித்தார்.

தல புராணம்

சிவபெருமான் முத்தொழில் புரிகையில், அவர் திருக் கண்களை உமா தேவியார் விளையாட்டாகத் தமது திருக்கரங்களால் மூடி, உலக முழுமையும் இருள் சூழும்படி செய்தார். அந்த அபசாரத்தைப் போக்கிக் கொள்ள, இங்கு வந்து மாமரத்தின் அடியில் மணலால் இலிங்கம் பிடித்து, பூஜை செய்து, சிவபெருமான் உண்டாக்கிய இடர்களை மகா விஷ்ணுவின் உதவியால் போக்கித் தவம் புரிந்து வந்தார். முடிவில் சிவபெருமான் தமது ஜடையிலிருந்து விடுத்த கங்காநதி வெள்ளத்தில் அம்மணல் இலிங்கம் சரையாமலிருக்கத் தமது

வேத மாமரம்

மார்பிடையில் கட்டி அணைத்து மிகுந்த பக்தி யுடன் தழுவியபோது சிவபெருமான் திருமேனி குழைந்து மட்டிலா மகிழ்ச்சி எய்தி ஸ்ரீ பார்வதி தேவியை மீண்டும் தன் நாயகியாய் இருக்க வர மளித்துப் பங்குனி உத்திரத்தில் மணந்து தமது இடப்புறம் தந்து அருளினர்.

காஞ்சிப் புராணம் கூறும் வரலாறு

இமையமலையில் நடைபெற்ற பார்வதியினு டைய கலியாணத்தைக் கண்டு தரிசிக்கத் தேவர் களும் முனிவர்களும் ஒருங்கே கூடினர்கள். அவர் களுடைய கனத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் உலக மானது வடபுறமாகச் சாயத் தொடங்கியது. இதைக்கண்ட சிவபெருமான் அகஸ்தியரைக் கூப் பிட்டு உலக பாரத்தைச் சமமாக்கத் தெற்கே காஞ் சிக்குச் செல்லும்படி உத்தரவு இட்டார். அதைக் கேட்ட அகஸ்தியர் சிவபெருமானிடம் திருக் கலியாண மகோற்சவத்தைக் கண்டு ஆனந்திக்கும் வாய்ப்பு தனக்குக் கிட்டவில்லையே என்று பிரார்த் திக்க உடனே சிவபெருமான், "நீ கண்டு களிப் பதற்காக நாம் காஞ்சியில் வந்து உமையாளைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறேம்" என்று வாக் களித்தார். பங்குனி மாதத்தில் உத்திர நட்சத் திரத்தில் நடக்கும் திருக்கலியாணம் அகஸ்திய ருக்குக் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றத்தான் என்று இன்றும் கூறுகிறுர்கள்.

பழம்பெரும் மாமரத்தடியில்
ஏகாம்பரேச்வரரும் ஏலவார் குழலியும்

வேத மாமரம்

இக்கோயிலில் உள்ள மாமரமானது மிகவும் பழமையானது, புனிதமானது. நான்கு வேதங்களை நான்கு கிளைகளாகக் கொண்ட இத்தெய்விக மாம ரம் இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, எரிப்பு ஆகிய நால் வகைச் சுவைக் கனிகள் காய்க்கும் மரமாக உள்ளது.

இது வேத ஸ்வரூபமானது. மக்கட்பேறு இல் லாதவர்கள் இம்மரத்தின் கனியை உண்பார்களே யானுல் புத்திர சந்தானம் கிடைக்கப் பெறுவார் கள் என்பது பலருடைய நம்பிக்கை. இன்றும் பிரத்தியட்ச பலன்.

விஷ்ணு சந்நிதி

இப்பெருமை வாய்ந்த சிவஸ்தலத்தில் திரு மங்கையாழ்வாரால் பாடப் பெற்ற 'நிலாத் திங் கள் துண்டத்தான்' என்ற விஷ்ணு சந்நிதியும் இருக்கின்றது. இது காஞ்சியிலுள்ள 18 விஷ்ணு ஸ்தலங்களில் ஒன்று. தாயார் திருநாமம், நேரொரு வரில்லாவல்லித் தாயார். பெருமாள் நின்ற திரு கோலம். மேற்கே திருமுக மண்டலம். ஐந்தாவது அறுபத்து மூவர் பிரகாரத்தில் உள்ளது.

இக்கோயிலில் விலையுயர்ந்த திருவாபரணங்கள் உள்ளன. ஸர். சி. பி. இராமசுவாமி ஐயர் குடும் பத்தார் இக்கோயிலிற்கு விலையுயர்ந்த ஆபரணங் களை அளித்தும் வருகிறுர்கள்.

ஏகாம்ரநாதர் கோயிலில் வெள்ளித் தகடுகளா லும் தங்க முலாம் பூசப்பட்ட தகடுகளாலும் ஆன விலையுயர்ந்த பல வாகனங்கள் உள்ளன. சுமார் 3 லட்ச ரூபாய் செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட வெள்ளி இரதமானது 1933-ம் ஆண்டு துவங்கப்பெற்று 1949-ல் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. இதற்குச்

சுமார் 60,000 ரூபாய் எடை வெள்ளியும் 20,000 ரூபாய் தங்கமும் செலவழிந்தது.

ஒன்றில் ஆயிரத்தெட்டு லிங்கங்கள்

மாவடியைச் சுற்றியுள்ள பிராகாரத்தில் 136 சிவலிங்கங்களும் 108 சிவலிங்கங்கள் கொண்ட ஒரே சிவலிங்கமும் 1,008 சிவலிங்கங்கள் அமைக் துள்ள ஒரே சிவலிங்கமும் உள்ளன. 'அறுபத்து மூவர்' நாயன்மார்கள் சந்நிதியும் உள்ளது. இக் கோயிலில் இரண்டு திருக்குளங்கள் உள்ளன. ஒன்று கம்பாநதி. மற்றொன்று சிவகங்கையாகும்.

பங்குனி மாதத்தில் நடக்கும் பிரம்மோற்சவத் சவத்திற்கும் கடைசி நாளான உத்திர நட்சத்திரத் தில் நடக்கும் திருக்கலியாண வைபவத்திற்கும் பிரதி வருடமும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து தரிசிக்கின்றார்கள்.

"மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந்து
ஆக்கும் ஐவர்தம் ஆப்பை அவிழ்த்தருள்
நோக்கு வான்நமை நோய்வினை வாராமே
காக்கும் நாயகன் கச்சியே கம்பனே."

திருக்கச்சிமயானர் சந்நிதியில் அமைந்துள்ள 16 கால் கல்யாண மண்டபம், காஞ்சிப் பச்சை யப்ப முதலியாரால் கட்டப்பட்டது.

கரிகாற் சோழன் உருவம் ஒன்று நான்கடி உயரத்தில் ரிஷிகோபுரத் தென் பக்கம் காணப் படுகின்றது. மாவடிப் பிரகாரத்தில் திருமுறைக் கோயில் இருக்கின்றது.

கரிகாற் சோழன்

இத்திருக்கோயில் :— புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து வடமேற்றிசையில் முக்கால் மைலில் இருக்கின்றது.

ஸ்ரீ காமாட்சியம்மையார் கோயில்

(Sri Kamakshi Temple)

"அயோத்யா, மதுரா மாயா
காசி, காஞ்சி அவந்திகா
பூரி, த்வாரா வதிஸ் சைவ
ஸப்தயிதேதி மோக்ஷதாயக:"—

என்று வழங்கும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள் ஏழில் காஞ்சிமா நகரம் ஒன்று. காசியைக் காட்டிலும் காஞ்சி மேன்மைப்பட்டது. இதைத் தட்சிண காசி என்று சான்றோர்கள் கூறுவதும் உண்டு. இது புனிதமான க்ஷேத்திரம். இதற்குச் சமீபத்தில் வேகவதி என்னும் புண்ணிய ஆறும், இரண்டு கல் தொலைவில் க்ஷீர நதியும் (பாலாறு) தென் பாகத்திலிருக்கின்றன. இது சென்னைக்குத் தென் மேற்கே 45 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கி. பி. 3-வது நூற்றாண்டு முதல் 9-வது நூற்றாண்டு வரை பல்லவர்களும், கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 13-ம் நூற்றாண்டு வரை சோழர்களும், கி. பி. 14 வது நூற்றாண்டு முதல் 17-வது நூற்றாண்டு தொடக்கம் வரை விஜயநகர வேந்தர்களும், பிறகு மகமதியர், மராத்தியர், மறுமுறை மகமதியர்கள் ஆகியவர்களும் காஞ்சிமா நகரை அரசாண்டு வந்தார்கள். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1757-ல் ஒரு முறையும் 1760-ல் மற்றொரு முறையும் காஞ்சியைத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டார்கள். பிறகு வெள்ளையர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. காஞ்சியில் புத்த மதமும், ஜைன மதமும், சைவ, வைஷ்ணவ மதங்களும் ஓங்கி யிருந்தன வென்று சரித்திர வாயிலாக நாம் அறிகின்றோம். ஆனால் சைவத்திற்கும் வைஷ்ணவத்திற்கும் இன்றும் காஞ்சி ஒரு முக்கிய ஸ்தலமாக விளங்குகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காஞ்சிமா நகரின் அழியாப் புகழிற்கும், வளர்ச்சிக்கும் காரணமா யிருந்தவர்கள் பல்லவ, சோழ, விஜயநகர மன்னர்களும், புத்த, ஜைன, சைவ, வைஷ்ணவ மதாச்சாரியார்களும் ஆவார்கள் என்று கூறலாம்.

காஞ்சியில் முக்கியமானவைகளாகக் கருதப்படும் எல்லாவற்றிலும் காமாட்சி அம்மையார் கோவில் ஒன்றாகும். பொதுவாக அம்மைகளைப் பற்றிக் கூறுகையில் "காஞ்சி காமாட்சி, காசி விசாலாட்சி, மதுரை மீனாட்சி" என்று கூறுவதைக் கேட்கிறோம். காம + அட்சி = காமாட்சி. அதாவது உயிர்கள் விரும்பினவற்றைக் கொடுப்பவள் என்று பொருள். அல்லது வசிகரிக்குந் தன்மையுடைய விழிகளை உடையவள் என்பது பொருந்தும் என்றும் ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். பிறிதொரு சாரார் கா என்றால் சரஸ்வதி, மா என்றால் இலட்சுமி, க்ஷி என்றால் பார்வதி ; எனவே அம் மூவரையும் கண்களாக உடைய பராசக்தி என்று கூறுகின்றார்கள். சிவபெருமானைப் பரிகசித்துப் பழித்ததனால் வந்த விரூபாக்ஷியை யுடையவள். ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு

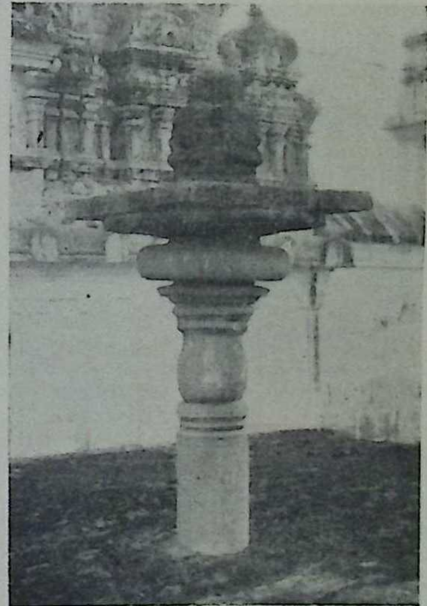
கால பைரவர்

வினால் அழகிய கண்களை அருளப்பெற்றவள். தன்னைத் தரிசித்தோர் அனைவருக்கும் காமுற்ற (விரும்பிய)வற்றை யெல்லாம் (புத்தி, முத்தி ஆகிய இரண்டையும்) அளிக்கவல்ல, குளிரக் கடாக்ஷம் அளிக்கும், அழகிய திருக்கண்களை யுடையவள் காமாட்சி ஆவாள். ஸ்ரீ ஆதி பராசக்தி பிலாகாசத்திலிருந்து வெளியே வந்து காயத்ரி அரங்கில் தன்னந் தனியாய் இருந்து வலக் கண்ணிலிருந்து பிரம்மாவையும், இடக்கண்ணிலிருந்து விஷ்ணுவையும், நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து சிவனையும் சிசுக்களாய் சிருஷ்டித்து முறையே தமது சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரப் பாலையூட்டி முக்கடவுளர்களை முத்தொழிலுக்கு அனுமதித்து, உலக வளர்ச்சிக்குக் காரணமான காமத்தால் அவ்வாறு படைத்ததால் பராசக்திக்குக் காமாட்சி என்று ஏற்பட்டது.

அம்மையாருக்கு ஸ்ரீ காமாட்சி, ஸ்ரீ மகாதேவி, திரிபுர சுந்தரி, இராசேசுவரி, பராசக்தி என்று பல திருநாமங்கள் உண்டு. இந்தக் கோயிலைச் சுற்றிச் சண்பக விருட்சங்கள் மிகுந்த சண்பகாரண்யம் இருந்ததாகக் கூறுகின்றார்கள். பஞ்ச மூர்த்திகள் ஏற்படுத்திய பஞ்ச தீர்த்த புஷ்பகரணியுள்ளது. இதுவே உலகாணித் தீர்த்தம் என்று கூறப்படுகின்றது. ஸ்ரீ காமாட்சியம்மை மூலமூர்த்திக்கெதிரில் ஸ்ரீ சக்கரம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிரகத்தில் மஹாபிலம் உள்ளது. அதன்மீது 24 ஸ்தம்பங்கள் உள்ளன. காயத்ரி அரங்கில்தான் ஸ்ரீ அம்மை பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறாள்.

காஞ்சியிலுள்ள எல்லாச் சிவாலயங்களுக்கும் காமாட்சியே மூலமூர்த்தி. மூலவர் அம்மை. உற்சவர்கள் மாத்திரமே எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் இருக்கின்றன. இக் கோயிலில் இருந்த பங்காரு காமாட்சி என்கிற ஸ்வர்ண காமாடசி விக்கிரகத்தை 1767-ம் வருடம் ஹைதர் அலியின் கலகத்தின் போது தஞ்சாவூருக்குக் கொண்டுபோய் வைத்திருந்தார்கள். கலாபனை முடிவடைந்ததும் தஞ்சை அரசர் ஸ்ரீ சொர்ணகாமாட்சியம்மையைத் திருப்பிக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். ஆகையால் அவ் விக்கிரகம் இப்போது தஞ்சையிலேயே இருக்கிறது. முன்பு தேவர்கள் துயரம் நிர ஸ்ரீதேவி சம்ஹரித்த பந்தகாசுரனைப் புதைத்து இந்தச் சண்பகாரண்யத்தில் கிளிகளாயிருந்த தேவர்கள், ஸ்ரீ அம்பாள் ஆணைப்படி கட்டியிருந்த ஜயஸ்தம்பத்தை மீண்டும் சட்டிவைத்தார். ஸ்ரீ ஆசார்யாள் பௌத்த மத நிரஸனம் செய்து, வேத மதத்தை நிலைநாட்டிக் காஞ்சியில் ஷண் மதஸ்தாபனம் செய்தபோது, "சக்தி" மதத் தலைமை ஸ்தானமாகப் பிரதிஷ்டை செய்ததே இந்த காமாக்ஷியம்பாள் கோயில் ஆகும். ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் விக்கிரஹம் ஆதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இந்தக் கோயிலில்தான், இங்கு பிரதி பௌர்ணமியிலும் சித்திரை மாதம் ஸ்ரீ சங்கர ஜெயந்தி உற்சவம் பத்து நாட்களிலும் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகள் உற்சவருக்கு விதி புறப்பாடும் நடக்கிறது.

ஸ்ரீ ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் சந்நிதிக்கு எதிரில் ஸ்ரீ துர்வாசர் சந்நிதியும் கர்ப்பக் கிரஹத்திற்குப் போகும் வாயிற்படிக்கு எதிரில் ஸ்ரீ அன்னபூரணி சந்நிதியும் சங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமி சந்நிதிக்கு வலதுபுறம் பழைய திருவாபரணக் கொட்டடியில் ஸ்ரீசாஸ்தா சந்நிதியும், ஸ்ரீ பங்காரு காமாட்சி சந்நிதியின் வலப்புறம் அஷ்டபுயச் சரஸ்வதி சந்நிதியும் தென்புறம் உற்சவர் சந்நிதியும் கர்ப்பக்கிரஹ முன் மண்டபம் தென்புறத்தில் வராகியும், ஸ்ரீ அம்மை வலப்புறத்தில் ஸ்ரீ கள்வர் என்ற பாடல் பெற்ற விஷ்ணு ஸ்தலமும் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ அம்மை அபிஷேக தீர்த்தம் குளத்தில் விழும் கருமாறிப்பாய்ச்சல் வழியின்மேல் நின்றான், இருந்தான், கிடந்தான் என்ற திருமால் சந்நிதியும், அப்

சமணர் நிர்மாணித்த ஸ்தூபி

பாச்சலுக்கு இருபுறமும் ஆண் பெண் பூதங்களும் உள்ளன. கீழ்க்கோபுரத்தில் ஸ்ரீ வைரவர், ஸ்ரீ துர்க்கை சந்நிதிகளும் வெளிவாசலெதிரில் ஞானமிருத கூபம் என்ற கிணறும் யாசகசாலையும் அவ்விடத்தே காணப்படுகின்றன. நூற்றுக்கால் மண்டப வேலை பூர்த்தி பெறவில்லை. பிரதி பௌர்ணமியிலும் நவாவரண பூஜை நடக்கிறது. மாசி மாதத்தில் பிரம்மோற்சவம் நடக்கிறது. கடைசி நாள் உதயம் விஸ்வரூப சேவை மகா விசேஷமானது. கி. பி. 1554-ல் இந்நகருக்கு விஜயம் செய்த ஸ்ரீ அச்சுத தேவ மகாராயர் என்னும் விஜயநகரஅரசர் திரு முன் காணிக்கையாக எட்டு கிராமங்களை அம்மைக்கு அளித்ததாகச் சில சாஸனங்கள் செப்புகின்றன. இக் கோயிலிலிருந்து பல புத்த விக்கிரஹங்கள் கண்காட்சிசாலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

கோயிலிற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள வஸந்த உற்சவத் தோட்டத்தில் ஒரு பெரிய புத்த விக்கிரஹம் உள்ளது. கோயிலிற்கு வெகு சமீபத்திலுள்ள சிவகஞ்சி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஓர் புத்தர் சிலை இருக்கிறது. இங்கு நவராத்திரி உற்சவமும் மாசி மாதம் பிரம்மோற்சவமும், சித்திரையில் வஸந்த நவராத்திரி உற்சவமும் வெகு முக்கியமானவைகள் ஆகும்.

பிரதான வாயில்

இங்குள்ள சாத்தனுர் (சாஸ்தா) கையில் உள்ள செண்டைப் பெற்ற கரிகாற்பெருவளத்தான், இமயத்தை அக்கைச் செண்டால் அடக்கி, புலிக் கொடியை இமயத்தில் நாட்டிய வரலாறு கலிங்கத்துப் பரணி முதலான நூல்களில் காணப்படுகிறது.

இங்குள்ள பெருமாள் ஸ்ரீ கள்வர் — கமலவல்லி நாச்சியார்—புஷ்ப விமானம்—கௌரி புஷ்கரணி—கிழக்கே. திருமுக மண்டலம்—நின்ற திருக்கோலம்—பார்வதிக்குப் பிரத்யட்சம்.

திருமங்கையாழ்வார் மங்களா சாசனம் செய்திருக்கிருர். உற்சவர் சந்நிதிக்கு எதிரில் தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தியின் சுண்ணும்பு செங்கல் கட்டிட சிலை ஒன்று இருக்கிறது. இக் கோவில் மொத்தம் 4 ஏக்கர் 16 செண்டு விஸ்திரணமுடையது. இந்த அம்மையினுடைய வைபவ விசேஷங்களை ஸ்ரீ காமாட்சி லீலாப் பிரபாவம், தேவி பாகவதம், காஞ்சிப் புராணம் முதலிய நூல்களில் விசேடமாகக் காணலாம்.

காமாட்சியம்மையாரின் நேர்ப் பார்வை எட்டுத் திக்குக்களிலும் அடங்காதது. மதிலைக் கடந்து உள்ளே போனல் திசைகளைச் சரியாக அறிய முடியாத முறையில் கோயில் அமைந்துள்ளது. ஆகவே இக் கோயிலுக்குத் திருக்காமக் கோட்டம் என்ற பெயரமைந்திருத்தல் உற்றுணரத் தக்கது. திசை மயக்கம் உள்ள கோயில் இது. இங்கு இரண்டாம் பிரகாரத்தில் காசி விசுவநாதர் கோயில் என வழங்கும் இலிங்கப்பையர் சிவாலயம் ஒன்றே நேர் கிழக்கில் அமைந்துள்ளது. இதைக் கொண்டு மற்றைய திசைகளை அறியலாம். "திசை மயக்கம் என்று முள்ளது அஃது இன்று மங்குளதால்" என்ற பெரிய புராணம் இதனை வலியுறுத்தும்.

இத்திருக்கோயில் :—புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து நேர்மேற்கே அரை மைலில் உள்ளது.

ஸ்ரீ அஷ்டபுஜப் பெருமாள் கோயில்

(Sri Ashtabujam Temple)

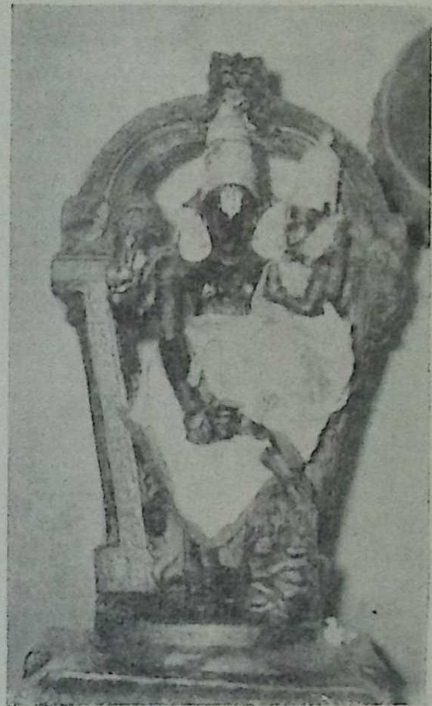
காஞ்சிக்கு நடுவில் நல் முத்தென இரண்டு கூடங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பொதுச் சாலையின் மிக அருகே அவ்விரண்டும் "எங்களைப் பார்க்காமலும் செல்லலாமா?" என்பது போல கம்பீரமாகக் கலைக் கண்ணை உருட்டி, பிரயாணிக

ஸ்ரீ அஷ்டபுஜம் பெருபாள்

ளைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. அவ்விரண்டில் ஒன்ருன சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள் கூடத்தை முன்னே பார்த்தோம். இரண்டாவதாகத் திகழ்வது திரு. அஷ்டபுஜக் கூடம். சாலையின் வழியாகச் செல்லும்பொழுதே இது நம் கண்ணில் தோன்றுகிற்கும்.

திருமங்கையாழ்வாராலும், பேயாழ்வாராலும் புகழ்ந்து பாடப்பெற்ற திரு அஷ்டபுயக்கரத்தானின் தோற்றம், கண்டோர் வியக்கும்படி இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் நான்கு கைகளோடு காட்சியளிக்கும் திருமால் இவ்விடத்தில் எண்கரத்

ஸ்ரீ பூவராக ஸ்வாமி

துடன் காட்சியளிக்கிருர். வலது நான்கு திருக்கைகளில் காணப்படும் ஆயுதங்கள் கத்தி, சக்கரம், தாமரை, அம்பு. இடது நான்கு கைகளில் கோதண்டம், சங்கம், கேடயம், கதை (gada) ஆகியவைகள்.

பிரம்மா தன் மாபெரு வேள்வியை நடாத்திக்கொண்டிருந்த காலத்து, அரக்கர்கள் அவ்

வேள்விக்கு இடையூறாக வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுக்குத் துணையாகச் சிவபெருமான் எண்கால் சரபமாகத் தோன்றி வந்தார். இதை அறிந்த பிரம்மா திருமாலை வேண்ட, அவர் எண் கரத்துடன் தோன்றி, எண்கால் ரூப சரபத்தை விழ்த்தி யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தார் என்பது ஸ்தல புராணம் கூறும் வரலாறு.

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் கூறுகிறார், "கடவுள் தன் நான்கு கைகள், தன் அருமை பக்தர்களை ஆசிர்வதித்துஆட்கொள்வதற்கு, போதாதென்று இன்னும் நான்கு கைகளைப் பெற்றார்".

(ஸ்ரீ, வேதாந்த தேசிகருடைய அஷ்டபுஜாஷ்டகம்)

இக்கோயிலின்கண் வீற்றிருக்கும் பூவராகப் பெருமான், இக் காஞ்சிபுரத்திற்கே ஒரு மகிமை யளிக்கின்றார். இங்கே திருமால் வராக முகத்துடனே வீற்றிருந்த கோலத்திலே வலது கால் பூமியைத் தொடவும், தன்னுடைய இடது காலை ஆண்-பெண் ஆகிய இரு சர்ப்பங்களின் தலைகளின் மேல் வைத்துக்கொண்டு அமர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ புஷ்பவல்லித் தாயார்

மகாலட்சுமி திருமாலின் இடது துடையின் மேல் வீற்றிருக்கிறார். திருமால் மகாலட்சுமியை இடது கையால் ஆலிங்கனம் செய்தவாறும், வலது கையால் மகாலட்சுமியின் திருவடிகளைப் பிடித்தவாறும் காட்சி யளிக்கிறார். ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரின் 'பூசூக்தி' இப் பெருமாளைப் பற்றியே பாடப் பட்டதாகக் கருதுகிறார்கள்.

சக்கரகோடி விமானம், கஜேந்திர புஷ்கரணி ஆகிய இரண்டும் இங்கு விசேஷமானவை. தாயார் திருநாமம் ஸ்ரீ புஷ்பவல்லியாகும்.

இத்திருக்கோயில் :—யதோத்தகாரிப் பெருமாள் சந்நிதிக்குத் தென்மேற்கில் அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் நாச்சியார் திருக்கோலத்தில்